

ขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก
จังหวัดลำปาง

ดาวเดือน อินตะชะ

รายงานการค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองรายงานการค้นคว้าอิสระ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ชื่อเรื่อง

ขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก
จังหวัดลำปาง

โดย

ดาวเดือน อินตะชะ

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.กัญญ์พัสวีย์ กลุ่มมธงเจริญ)

วันที่ 8 เดือน ๗๑ พ.ศ. ๕๗

กรรมการที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.จกมลปดิษฐ์ แสงอาสภวิริยะ)

วันที่ 8 เดือน ๗๑ พ.ศ. ๕๗

กรรมการที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัตพงศ์ อวิโรชานนท์)

วันที่ 8 เดือน ๗๑ พ.ศ. ๕๗

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร.จกมลปดิษฐ์ แสงอาสภวิริยะ)

วันที่ 8 เดือน ๗๑ พ.ศ. ๕๗

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพงษ์ วาฤทธิ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 10 เดือน ๗-๗ พ.ศ. ๕๗

ชื่อเรื่อง	ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง
ชื่อผู้เขียน	นางสาวดาวเดือน อินตะชะ
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.กัญญ์พัสวี กล่อมชงเจริญ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ จำนวน 85 แห่ง โดยวิธีที่ใช้ในการศึกษาเริ่มจาก ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจ อุตสาหกรรมเซรามิก กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือ สร้างแบบสอบถาม ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านประชากรของผู้ประกอบการ แบบสอบถามขีดความสามารถหลัก และแบบสอบถามขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา จบการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. หรือ ปวช. มีระยะเวลาในการประกอบกิจการพบว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการ ในช่วง 6-10 ปี อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ในส่วนของเงินลงทุนเริ่มต้น ธุรกิจตั้งแต่ 1,000,000-5,000,000 บาท อยู่ในระดับมาก ระดับขีดความสามารถหลักผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก โดยความแตกต่างด้านเพศ อายุ ระยะเวลาการประกอบกิจการ มีขีดความสามารถหลักในระดับมากไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษา มีขีดความสามารถหลักในระดับมากเท่ากัน ส่วนด้านเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจที่ต่างกันมีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ยกเว้นช่วงเงินลงทุน 11,000,000 บาท ขึ้นไป มีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก โดยความแตกต่างด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการประกอบกิจการ และเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ มีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ คือ ควรมีการพัฒนาขีดความสามารถในด้านต่างๆ ของผู้ประกอบการ โดยพัฒนาขีดความสามารถที่จะสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าและการสร้างเครือข่ายให้แก่ผู้ประกอบการ และวิจัยขีดความสามารถของผู้ประกอบการในมิติอื่นๆ เพิ่มเติม

Title	Potential of Ceramic Factory Entrepreneurs in Lampang Province
Author	Miss Daoduean Inteacha
Degree of	Master of Business Administration in Business Administration
Advisory Committee Chairperson	Dr. Kunpatsawee Klomthongjaroen

ABSTRACT

This study aimed to explore potential of ceramic factory entrepreneurs in Lampang province. Data were collected from 85 ceramic factory entrepreneurs. This study started from related documentary study, data related to ceramic business study, determination of research instrument structure, preparation of a questionnaire and testing, and using the questionnaire for data collection. The questionnaire consisted of 3 parts : 1) demographic factors of the entrepreneurs ; 2) core competency (potential) of the entrepreneurs; and 3) general competency of the entrepreneurs. Obtained data were analyzed by using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

Results of the study revealed that most of the respondents were male, 21-30 years old, and bachelor's degree holders. Most of them had been running their ceramic business for 6-10 years and they spent 1,000,000-5,000,000 baht for the investment at the initial stage. It was found that the respondents had a high level of core competency (potential). Their core competency was not different in terms of sex, age, and years of service. Besides, educational attainment had an effect on a high level of their potential. For general competency of the respondents, it was also found at a high level. For suggestions, further potential development of the respondents should be done in order to satisfy customers and networking of ceramic entrepreneurs should be strengthened. Also, additional research on potential of ceramic entrepreneurs in other dimensions should be conducted.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้เพิ่มพูนประสบการณ์ทั้งในเชิงวิชาการ และการสร้างเสริมลักษณะนิสัยในการเรียนรู้ให้กับผู้วิจัยอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยได้รับทั้งความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดต่างๆ ที่สามารถนำไปปรับใช้ในการทำงาน และการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.กัญญ์พัสวี กลุ่มมชงเจริญ ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.จกมลดินทร์ แสงอาสภวิริยะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพงษ์ อวิโรชนานนท์ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาดูแล ชี้นำให้แนวความคิด และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการ และขั้นตอนในการศึกษาวิจัยตรวจสอบข้อเท็จจริง และให้คำแนะนำเพิ่มเติม ตลอดจนเป็นกำลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหมด ตั้งแต่แรกเริ่มจนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จโดยสมบูรณ์

ขอขอบคุณผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ที่ให้ความร่วมมือในด้านการกรอกข้อมูลในการทำวิจัย และขอขอบคุณสมาคมเครื่องปั้นดินเผาลำปาง และศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านข้อมูล คำปรึกษา และเสียสละเวลาอันมีค่า สำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้

ตลอดระยะเวลาในการศึกษาวิจัยที่ยาวนานถึง 1 ปีนี้ มีอุปสรรคและปัญหาให้ฝ่าฟันมากมาย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่มีความเชื่อมั่นในตัวลูกจนถึงที่สุด ความห่วงใยที่ได้รับเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้วิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคน สำหรับความช่วยเหลือและเสียสละ ตลอดจนการเคียงข้าง ให้กำลังใจ และมิตรภาพที่เป็นพลังให้ผู้วิจัยสามารถปฏิบัติภารกิจสำคัญครั้งนี้สำเร็จลุล่วงในที่สุด

ดาวเดือน อินต๊ะชะ

กรกฎาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ	9
แนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถ	19
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	27
สถานการณ์ของอุตสาหกรรมเซรามิกในปัจจุบัน	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
กรอบแนวคิดในการวิจัย	42
สมมติฐานการวิจัย	43
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	44
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	48

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง	50
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไป ของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง	53
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับขีดความสามารถหลักของ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในด้าน ต่างๆ โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	55
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับขีดความสามารถทั่วไปของ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในด้าน ต่างๆ โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	65
ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบกิจการของ ผู้ประกอบการที่มีผลต่อระดับขีดความสามารถหลักและขีด ความสามารถทั่วไป	74
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	78
สรุปผลการวิจัย	78
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์	89
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	97

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	มูลค่าการส่งออกเซรามิกของไทย 5 ประเภทหลัก ปี 2553–2556 (ม.ค.–มิ.ย.)	1
2	มูลค่าการส่งออกเซรามิกไทย 10 ประเภท ปี 2553–2556 (ม.ค.–มิ.ย.)	3
3	มูลค่าการนำเข้าเซรามิกไทย 10 ประเภท ปี 2553–2556 (ม.ค.–มิ.ย.)	5
4	องค์ประกอบสำคัญของ AEC Blueprint	34
5	ประเภทโรงงานเซรามิก	44
6	จำนวน ร้อยละปีจ่ายส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง	51
7	ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง	53
8	ขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง	54
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (N=85)	55
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ (N=85)	57
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา (N=85)	59
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบกิจการ (N=85)	61
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ (N=85)	63
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (N=85)	65

ตาราง		หน้า
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ (N=85)	66
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนก ตามระดับการศึกษา (N=85)	68
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนก ตามระยะเวลาในการประกอบกิจการ (N=85)	70
18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนก ตามเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ (N=85)	72
19	การเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่มีผล ต่อระดับขีดความสามารถหลัก	74
20	การเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่มีผล ต่อระดับขีดความสามารถทั่วไป	76

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	Schumpeter Mark I	12
2	โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model)	20
3	พีระมิดความสามารถ	21
4	ประโยชน์ของขีดความสามารถ	24
5	กรอบแนวคิดในการวิจัย	42

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมเซรามิกของประเทศไทยจัดเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญที่ภาครัฐให้การสนับสนุนและส่งเสริม เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมการแพทย์ และอุตสาหกรรมรถยนต์ เป็นต้น นอกจากนี้ อุตสาหกรรมเซรามิกยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีประวัติศาสตร์ และฐานการผลิต ในประเทศมานาน ใช้วัตถุดิบภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ การผลิตจะใช้พลังงาน และแรงงานเป็นจำนวนมาก แต่เดิมเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม ผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศ และทดแทนการนำเข้า ต่อมาได้พัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องจนเป็นหนึ่งในผู้ผลิตที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย สามารถส่งออกและทำรายได้ให้กับประเทศสูงถึงปีละ 24,000 ล้านบาท (ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2554: ระบบออนไลน์)

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซรามิกมี 5 ประเภทหลัก คือ 1) กระเบื้องปูพื้นบุผนังและโมเสก 2) เครื่องสุขภัณฑ์ 3) เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารในครัวและบ้านเรือน 4) ของชำร่วยและเครื่องประดับ 5) ลูกถ้วยไฟฟ้า

ตาราง 1 มูลค่าการส่งออกเซรามิกของไทย 5 ประเภทหลัก ปี 2553– 2556 (ม.ก.-ม.ย.)

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)				
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556 (ม.ก.-ม.ย.)	ปี 2556 (ม.ก.-ม.ย.)
กระเบื้องปูพื้น ผนังและโมเสก	3,974.73	3,504.99	3,685.63	1,798.65	1,791.88
เครื่องสุขภัณฑ์	3,699.72	4,047.68	4,309.84	2,084.01	2,477.15
ลูกถ้วยไฟฟ้า	1,040.90	1,070.24	2,583.95	2,133.73	320.36
ของชำร่วยและเครื่องประดับ	708.77	726.00	633.37	310.70	297.68
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารในครัวและบ้านเรือน	23,385.46	23,292.75	24,272.78	11,351.97	12,087.97
รวม 5 ประเภท	32,809.58	32,641.66	35,485.57	17,679.06	16,975.04

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)				
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2555 (ม.ค.-มิ.ย.)	ปี 2556 (ม.ค.-มิ.ย.)
อัตราการขยายตัว (%)	-	-0.51	8.71	-	-3.98
ผลิตภัณฑ์เซรามิกอื่นๆ	5,651.48	6,422.62	6,927.12	3,743.14	3,261.22
รวมทั้งหมด	<u>38,461.06</u>	<u>39,064.28</u>	<u>42,412.69</u>	<u>21,422.20</u>	<u>20,236.26</u>
อัตราการขยายตัว (%) ทั้งหมด	-	1.57	8.57	-	-5.54

ที่มา: ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2554: ระบบออนไลน์)

จากตาราง 1 มูลค่าการส่งออกเซรามิกของไทย 5 ประเภทหลัก ปี 2553–2556 (ม.ค.-มิ.ย.) เซรามิกของไทย เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่ามีมูลค่าส่งออก 16,975.04 ล้านบาท มีมูลค่าลดลงจากปี 2555 ในช่วงระยะเวลาเดียวกันร้อยละ 3.98 เมื่อรวมกับผลิตภัณฑ์เซรามิกอื่นๆ แล้ว พบว่า ปี 2555 (ม.ค.-มิ.ย.) มีมูลค่ารวมทั้งหมด 20,236.26 ล้านบาท มีมูลค่าลดลงจากปี 2555 ในช่วงระยะเวลาเดียวกันร้อยละ 5.54 เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารในครัวและบ้านเรือนเป็นสินค้าที่ทางประเทศไทยส่งออกมากที่สุดถึง 12,087.97 ล้านบาท

ตาราง 2 มูลค่าการส่งออกเซรามิกไทย 10 ประเทศ ปี 2553– 2556 (ม.ค. – มิ.ย.)

ลำดับ	ตลาดส่งออก	มูลค่า : ล้านบาท					อัตรายายตัว (%)				
		2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-มิ.ย.)	2556 (ม.ค.-มิ.ย.)	2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-มิ.ย.)	2556 (ม.ค.-มิ.ย.)
1	ญี่ปุ่น	3,715.57	4,268.58	5,493.92	2,947.15	2,727.78	9.28	14.79	28.71	78.71	-7.44
2	สหรัฐอเมริกา	2,548.76	2,072.26	1,922.10	902.37	1,122.80	-6.25	-18.70	-7.25	-17.49	24.43
3	ลาว	900.93	1,004.75	1,197.35	614.09	658.65	6.04	11.52	19.17	18.67	7.26
4	พม่า	460.49	594.21	733.07	361.74	437.45	21.19	29.04	23.37	20.75	20.93
5	จีน	763.84	962.22	2,552.68	2,128.11	397.89	47.15	25.97	165.29	344.86	-81.30
6	มาเลเซีย	616.52	764.62	722.40	346.66	282.18	6.20	24.02	-5.52	-13.91	-18.60
7	อินโดนีเซีย	327.64	419.82	391.43	253.19	230.68	64.93	28.14	-6.67	15.53	-8.89
8	กัมพูชา	366.05	352.96	433.97	193.22	228.65	-5.59	-3.57	22.95	13.07	18.34
9	ออสเตรเลีย	765.93	677.27	564.31	269.97	213.38	4.75	-11.58	-16.68	-30.09	-20.96
10	ฟิลิปปินส์	418.16	466.03	366.05	178.89	160.98	27.11	11.45	-21.45	-20.71	-10.01
	รวม 10 ตลาด	<u>10,886.9</u>	<u>11,582.7</u>	<u>14,377.3</u>	<u>8,195.4</u>	<u>6,460.4</u>	<u>7.82</u>	<u>6.39</u>	<u>24.13</u>	<u>50.58</u>	<u>-21.17</u>
	รวมประเทศอื่นๆ	4,188.7	4,188.8	3,762.6	1,874.8	1,669.9	-1.32	0.00	-10.17	-8.84	-10.93
	มูลค่ารวมทั้งหมด	<u>15,075.60</u>	<u>15,771.54</u>	<u>18,139.91</u>	<u>10,070.23</u>	<u>8,130.30</u>	<u>5.12</u>	<u>4.62</u>	<u>15.02</u>	<u>34.28</u>	<u>-19.26</u>

ที่มา: ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2554: ระบบออนไลน์)

จากตาราง 2 มูลค่าการส่งออกเซรามิกไทยข้อมูลนำเสนอ 10 ประเทศ ปี 2553 – 2556 (ม.ค. – มิ.ย.) เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ประเทศญี่ปุ่นเป็นตลาดที่ไทยส่งออกมากที่สุด คือ 2,727.78 ล้านบาท รองลงมาคือ จีน สหรัฐอเมริกา ลาว พม่า จีน มาเลเซีย อินโดนีเซีย กัมพูชา ออสเตรเลีย และฟิลิปปินส์ ตามลำดับ และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกในปี 2555 ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน พบว่า มีอัตราการขยายตัวลดลงถึงร้อยละ 7.44 ส่วนประเทศที่มีอัตราการขยายลดลงที่สุด คือ จีน ร้อยละ 81.30

ตาราง 3 มูลค่าการนำเข้าเซรามิกไทย 10 ประเทศ ปี 2553– 2556 (ม.ค. – มิ.ย.)

ลำดับ	ตลาดนำเข้า	มูลค่า : ล้านบาท					อัตรายายตัว (%)				
		2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-มิ.ย.)	2556 (ม.ค.-มิ.ย.)	2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-มิ.ย.)	2556 (ม.ค.-มิ.ย.)
1	มาเลเซีย	1,415.84	1,652.77	1,650.62	669.07	1,307.11	132.94	16.73	-0.13	-14.25	95.36
2	ญี่ปุ่น	1,173.35	1,778.94	2,332.67	1,100.31	1,303.35	20.22	51.61	31.13	37.86	18.36
3	อินโดนีเซีย	305.71	315.85	344.66	163.54	217.22	126.42	3.32	9.12	3.58	32.83
4	จีน	200.15	213.57	190.31	86.88	169.78	99.28	6.70	-10.89	-30.46	95.42
5	สเปน	206.82	0.01	65.34	0.00	78.82	33.11	-100.00	750,983.91	0.00	0.00
6	สหรัฐอเมริกา	89.86	175.57	122.77	52.67	52.55	148.17	95.38	-30.07	-14.95	-0.23
7	อินเดีย	1.10	5.66	1.79	0.83	49.23	-19.48	415.00	-68.37	-82.46	5,833.99
8	อิตาลี	20.84	28.46	21.92	9.88	19.25	23.73	36.58	-23.01	-4.15	94.94
9	เยอรมนี	30.94	284.99	82.53	63.89	9.39	1.48	821.25	-71.04	-42.74	-85.31
10	ฝรั่งเศส	9.53	10.84	8.72	2.32	6.92	-17.80	13.56	-19.36	-66.07	198.79
	รวม 10 ตลาด	<u>3,454.1</u>	<u>4,466.6</u>	<u>4,821.3</u>	<u>2,149.4</u>	<u>3,212.6</u>	<u>66.77</u>	<u>29.31</u>	<u>7.94</u>	<u>4.51</u>	<u>49.47</u>
	รวมประเทศอื่นๆ	113.6	91.3	101.3	59.5	28.2	24.88	-19.59	10.97	19.67	-52.57
	มูลค่ารวมทั้งหมด	<u>3,567.70</u>	<u>4,557.95</u>	<u>4,922.67</u>	<u>2,208.88</u>	<u>3,240.85</u>	<u>65.01</u>	<u>27.76</u>	<u>8.00</u>	<u>4.87</u>	<u>46.72</u>

ที่มา: ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2554: ระบบออนไลน์)

จากตาราง 3 มูลค่าการนำเข้าเซรามิกไทยข้อมูลนำเข้า 10 ประเทศ ปี 2553 – 2556 (ม.ค.-มิ.ย.) เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า มาเลเซีย เป็นตลาดนำเข้าที่ใหญ่ที่สุด โดยมีมูลค่านำเข้า 1,307.11 ล้านบาท รองลงมาคือ ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย จีน สเปน สหรัฐอเมริกา อินเดีย อิตาลี เยอรมนี และฝรั่งเศส ตามลำดับ และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกในปี 2555 ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน พบว่า ประเทศอินเดีย มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นสูงสุดถึงร้อยละ 5,833.99

อุตสาหกรรมเซรามิกเป็น 1 ใน 10 อุตสาหกรรมหลัก ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นแหล่งสร้างอาชีพของคนในท้องถิ่น ก่อให้เกิดการจ้างงานและสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศจากการส่งออกเป็นจำนวนมาก โดยจำนวนโรงงานเซรามิกในประเทศไทยกระจายอยู่ในทุกภูมิภาคเช่น ลำปาง เชียงใหม่ สระบุรี สมุทรสาคร เป็นต้น (ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก, 2555: ระบบออนไลน์)

จังหวัดลำปางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำปาง โดยการพัฒนาให้เป็นเมืองนำอยู่การพัฒนาให้เป็นเมืองนำเที่ยว และการพัฒนาให้เป็นเมืองเซรามิก ซึ่งมีอุตสาหกรรมเซรามิก เป็นหนึ่งในประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อต้องการให้จังหวัดลำปางเป็นเมืองศูนย์กลางเซรามิกของประเทศ จึงได้จัดทำถนนเซรามิกขึ้น เพื่อเป็น Landmark สำหรับนักท่องเที่ยวได้มาเที่ยวชมและถ่ายรูป โดยถนนดังกล่าว คือ ถนนดวงรัตน์ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ซึ่งโรงงานเซรามิกส่วนใหญ่ จะเป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อม ทำการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและของประดับตกแต่งและเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร (ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก, 2555: ระบบออนไลน์) จังหวัดลำปางมีความได้เปรียบทางด้านทรัพยากร คือ ดิน หิน และแร่ ที่เป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตเซรามิก ปัจจุบันโรงงานเซรามิกในจังหวัดลำปางมีประมาณ 205 โรงงาน ซึ่งจำนวนนี้ไม่รวมถึงโรงงานที่ปิดตัว โดยโรงงานดังกล่าวทำการขึ้นทะเบียนการประกอบอุตสาหกรรมเซรามิกกับทางสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ซึ่งมีความสามารถในการนำสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศได้ ทำให้มีการจ้างงานรวมประมาณ 9,000 คน และมีมูลค่าการผลิตมากกว่า 6,000 ล้านบาทต่อปี (สมาคมเครื่องปั้นดินเผาลำปาง, 2555)

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมเซรามิกของจังหวัดลำปางอยู่ในภาวะถดถอย เนื่องจากวิกฤตการณ์ด้านพลังงานที่ส่งผลกระทบต่อให้ต้นทุนการผลิตสูงมากขึ้น การแข่งขันด้านราคาที่ยากลำบาก ผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเซรามิกราคาถูกจากประเทศจีน อีกทั้งภาวะเศรษฐกิจและการเมืองที่ไม่มั่นคงของประเทศซึ่งส่งผลให้ผู้บริโภคชะลอการซื้อสินค้า จนในปัจจุบันมีการปิดตัวของโรงงานเซรามิกลงเป็นจำนวนมาก จากปัญหาที่เกิดขึ้นกับโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกผู้ประกอบการจำนวนมากหาแนวทางเพื่อให้โรงงานสามารถดำเนินกิจการไปได้ และทำการปรับปรุงพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง เพื่อให้มีความสามารถในการแข่งขันทั้งในและ

ต่างประเทศ ผู้ประกอบการต้องอาศัยความได้เปรียบและจุดแข็งของคุณลักษณะ ความสามารถของ ผู้ประกอบการในด้านต่างๆ เช่น การผลิต การบริหารงานบุคคล การตลาด การบริหารการเงิน และ การลงทุน รวมทั้งการมีจริยธรรมทางธุรกิจ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในการประกอบธุรกิจผลิตเซรามิกให้มีความสามารถในการแข่งขันและมีข้อได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องมีทักษะ ความสามารถที่หลากหลาย เช่น ความรู้ทางธุรกิจ การผลิต การตลาด การเงิน การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ การบริหารทรัพยากรบุคคล และการบริหารการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น เพื่อให้การ ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง สามารถแข่งขันได้และมีข้อได้เปรียบ ในการแข่งขันต่อไป จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไป ของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปาง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความรู้ ทักษะ ความสามารถ ที่มีอยู่ของผู้ประกอบการ โรงงาน อุตสาหกรรมเซรามิก
2. ทราบถึงขีดความสามารถที่มีอยู่ของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง
3. ทราบถึงแนวทางในการบริหารงานของผู้ประกอบ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกใน จังหวัดลำปาง
4. สามารถนำผลการศึกษาและข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาข้อมูลจากผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง โดยเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ขอบเขตประชากร คือ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกลำปางที่ทำการจดทะเบียนประเภทที่ 3 คือ มีเครื่องจักรตั้งแต่ 50 แรงม้า ขึ้นไป
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ศึกษาขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไปจากการประเมินตนเองของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก
3. ขอบเขตพื้นที่ คือ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง
4. ขอบเขตเวลา คือ การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดระยะเวลาศึกษา ตั้งแต่ช่วงเดือนพฤษภาคม 2556 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2557

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ขีดความสามารถหลัก (Core Competency) หมายถึง คุณสมบัติหลักของผู้ประกอบการ โรงงานเซรามิกที่จำเป็นต้องมี ซึ่งเป็นเนื้อหาของวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการบริหารงาน ซึ่งคุณสมบัติหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย การมุ่งเน้นเป้าหมาย การให้ความสำคัญต่อลูกค้า การสร้างมาตรฐานและบริการ จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม

ขีดความสามารถทั่วไป (Functional Competency) หมายถึง คุณสมบัติเสริมของผู้ประกอบการ โรงงานเซรามิก ในการช่วยเสริมมูลค่าของสินค้าและบริการและเป็นการเพิ่มมูลค่าแก่ธุรกิจ ประกอบด้วย ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ความสามารถทางการตลาด ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ความรู้การบริหารด้านบัญชี และการเงิน การสร้างเครือข่าย ความสามารถในการสื่อสาร

ผู้ประกอบการเซรามิก คือ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ซึ่งทางผู้วิจัยได้เลือกใช้โรงงานประเภทที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตตั้งแต่ 50 แรงม้าขึ้นไป เนื่องจากเป็นกลุ่มโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมใหญ่ผลิตเพื่อส่งออกทั้งในและต่างประเทศ

ผลิตภัณฑ์เซรามิก หมายถึง ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา ประเภทของชำร่วยและของประดับตกแต่งในจังหวัดลำปาง

โรงงานเซรามิก หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกซึ่งมีสถานที่ตั้งในจังหวัดลำปาง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารต่างๆ ผลงานที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานและเป็นแนวทางการวิจัย โดยแบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
4. สถานการณ์ของอุตสาหกรรมเซรามิกในปัจจุบัน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย
7. สมมติฐานงานวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ

คำว่า “ผู้ประกอบการ” หรือ “Entrepreneur” มีจุดกำเนิดมาจากภาษาฝรั่งเศส ซึ่งจากรากศัพท์ “Entreprendre” ซึ่งหมายถึง “to undertake” หรือ “การเข้าไปรับผิดชอบ” อันมีความหมายทางธุรกิจว่า “การเริ่มธุรกิจ” ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งกิจการ โดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร ซึ่งเน้นที่ตัวบุคคลที่เป็นผู้ดำเนินกิจการ ซึ่งคล้ายคลึงกับตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษของอ็อกฟอร์ด ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneur) คือ ผู้ซึ่งพยายามสร้างกำไรจากการเสี่ยงและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่การให้นิยามของคำว่า “ผู้ประกอบการ” เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากในการให้ความหมาย หากมองในมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์ผู้ประกอบการจะถูกพิจารณาในแง่ของปัจจัยในการผลิต โดยมองว่าผู้ประกอบการก็คือบุคคลผู้ซึ่งทำหน้าที่ประสานรวมปัจจัยการผลิตต่างๆ เข้าด้วยกัน เช่น ปัจจัยด้านที่ดิน แรงงาน หรือทุน เป็นต้น

Secretan (1986 อ้างใน อัญชลี รักอริยะธรรม, 2548) ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า คือ บุคคลผู้ซึ่งผสมผสานทั้งด้านความเสี่ยง นวัตกรรม ภาวะผู้นำ ทักษะ ตลอดจนการรวบรวมแรงงานที่มีฝีมือเพื่อสร้างทีมงานและจูงใจให้ร่วมกันพัฒนาองค์กรธุรกิจใหม่

สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ (2549) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการ คือ ผู้ที่มองเห็นโอกาสที่จะสร้างและพัฒนาธุรกิจ เป็นผู้ที่พร้อมจะสร้างนวัตกรรมในธุรกิจอยู่ตลอดเวลา เป็นผู้ที่

พร้อมจะเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงและสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ได้อย่างฉลาด ซึ่งสอดคล้องกับอัญชลี รักอริยะธรรม (2548: 29-36) ศึกษาคำว่า ผู้ประกอบการ คือ บุคคลผู้มองเห็นโอกาสทางธุรกิจ จัดการและพัฒนาองค์กรธุรกิจให้สอดคล้องกับโอกาสที่เกิดขึ้น โดยการนำเสนอนวัตกรรมใหม่ๆ ทางธุรกิจ และยอมรับความเสี่ยงอันเกิดจากการดำเนินงาน โดยคาดหวังผลกำไร และการเจริญเติบโต และแนวคิดการเป็นผู้บริการกิจการของ ปรีชา ทิวะหุด และ สุพชรา มั่นพลศรี (2536: 1) ที่กล่าวว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่จัดตั้งองค์กรใหม่ หรือคนที่คิดริเริ่มกิจการขึ้นมา คอยผลักดันให้เกิดการก้าวหน้าไป และเป็นคนคอยป้อนพลังงานให้แก่กิจการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบสำคัญ คือ

1. การวางแผน
2. การจัดองค์การ
3. การสั่งการ
4. การควบคุม

ภาวะผู้นำของผู้ประกอบการ

ความหมายของภาวะผู้นำ นักวิชาการด้านการบริหารได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

Barney and Griffin (1992: 70 อ้างใน กิติมาพร ชูโชติ, 2544) ให้คำจำกัดความของภาวะผู้นำว่า เป็นการใช้อิทธิพล ซึ่งปราศจากการบังคับเพื่อสร้างเป้าหมายของกลุ่มและองค์กร เพื่อกระตุ้นและจูงใจในการบรรลุเป้าหมาย และช่วยในการกำหนดวัฒนธรรมของกลุ่มหรือองค์กร

Tycon and Jackson (1992: 70 อ้างใน กิติมาพร ชูโชติ, 2544) ให้ความหมาย ภาวะผู้นำว่า เป็นกระบวนการในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องระหว่างผู้นำและผู้ตาม ซึ่งจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการ คือ ผู้นำจะต้องเป็นจุดที่จะเริ่มต้นปรากฏการณ์บางอย่างหรือเหตุการณ์บางประการ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผลของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะต้องสังเกตได้ และพฤติกรรมของผู้นำจะต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสมาชิก ซึ่งจะก่อให้เกิดผลของพฤติกรรมดังกล่าว

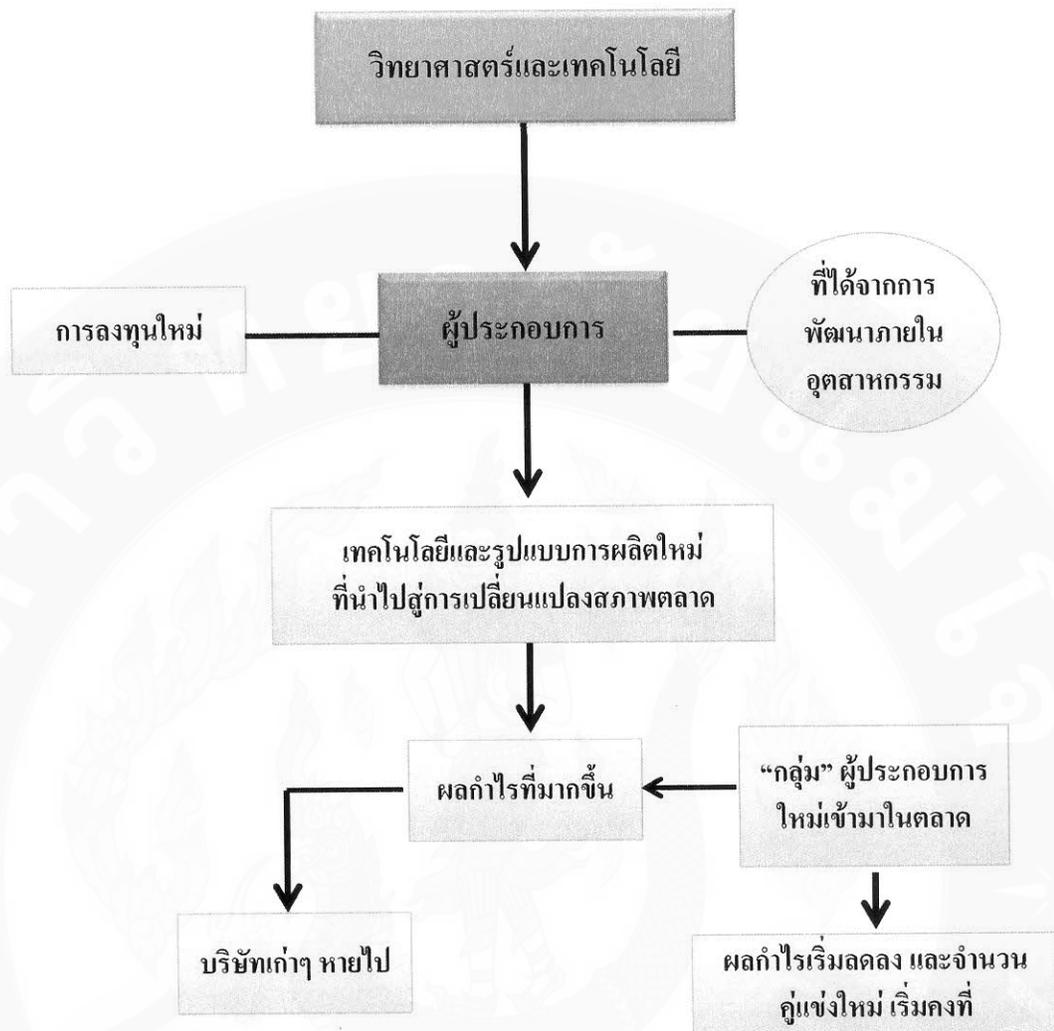
การดี อนันต์นาวิ (2549) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้หนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคคลหรือกลุ่มในอันที่จะก่อให้เกิดการกระทำกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม โดยใช้การจูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็น ความต้องการของตนได้ด้วยความเต็มใจ ความยินดีที่จะให้ความร่วมมือ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำถือเป็นสิ่ง que เสริมสร้างและพัฒนาขึ้นในตัวบุคคลที่จะนำพาบุคคล หรือกลุ่มให้ปฏิบัติงานไปได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้ร่วมกัน ซึ่งเป็นความจำเป็นอย่างหนึ่ง que ผู้ประกอบการพึงมี และจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นผู้ร่วมงานดำเนินงานไปได้อย่างมั่นคง

นวัตกรรมกับผู้ประกอบการ

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (NIA) อธิบายถึง นวัตกรรมกับผู้ประกอบการตามแนวคิดของโจเซฟ ชุมปีเตอร์ เป็นนักวิชาการคนแรก que ได้ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างนวัตกรรมและผู้ประกอบการ โดยมองว่าทั้งสองเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการเติบโตทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการทางนวัตกรรมในมุมมองนี้ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ (ภาพ 1) ได้แก่

1. ชุมปีเตอร์ (Schumpeter Mark I) ผู้ประกอบการ que ทำให้เกิดนวัตกรรม คือ ปัจเจกบุคคล เช่น Edison Carnegie เป็นต้น
2. ชุมปีเตอร์ (Schumpeter Mark II) ผู้ประกอบการ que ทำให้เกิดนวัตกรรม คือ บริษัทขนาดใหญ่ ซึ่งกำลังคนและทุนเพียงพอในการทำวิจัยและพัฒนา กระบวนการนวัตกรรมเป็นระบบและเป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น เกิดบริษัทผู้ขายขนาดใหญ่ที่มีอำนาจผูกขาด

ภาพ 1 Schumpeter Mark I

ที่มา: Schumpeter (1934)

สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานขององค์กร เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการผลักดันให้องค์กรธุรกิจสร้างผลผลิต และนำกำไรมาสู่องค์กร และก่อให้เกิดการขับเคลื่อนทางธุรกิจขององค์กรต่อไปได้ ซึ่งในความสำเร็จของผู้ประกอบการเกิดจากบุคลิกภาพของผู้ประกอบการที่แสดงออกมา ซึ่งเป็นแรงผลักดันภายในตนเอง ซึ่งส่งผลให้เกิดภาวะความเป็นผู้นำของผู้ประกอบการขึ้น อันเป็นปัจจัยประการหนึ่งในการทำความเข้าใจกับพฤติกรรมกลุ่มไปสู่กิจกรรมทางธุรกิจ (คณิต พูนผล, 2547: 13) เป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการจะต้องจัดการบริการให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งกิจกรรมทางธุรกิจมีความเกี่ยวข้องกับการผลิตเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการออกแบบสินค้า การดำเนินการเรื่องสถานที่ตั้งของโรงงานการจัดทำตาราง

การผลิตการตรวจสอบและนำพาท้องค์กรไปสู่ความสำเร็จ ด้านเงินลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจ เพราะเงินทุนจะนำมาใช้ในการผลิตและการจ้างงาน รวมถึงกิจกรรมอื่นที่มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจที่ก่อให้เกิดผลตอบแทนจากการลงทุนสูงสุด ในการดำเนินงานกิจกรรมทางธุรกิจ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจ้างงาน และมีการฝึกอบรมให้แรงงานนั้นให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาธุรกิจของผู้ประกอบการให้มีความเจริญก้าวหน้าและในการดำเนินการด้านตลาด จะต้องมีการหาลูกค้าในการซื้อสินค้าและบริการของธุรกิจที่ได้ผลิตขึ้น และกิจกรรมการตลาดยังเกี่ยวกับการคัดเลือกเป้าหมายและการพัฒนาส่วนผสมทางการตลาดของธุรกิจ ดังที่กล่าวข้างต้นก็เพื่อเป้าหมาย ด้านความสำเร็จในการประกอบการ (Entrepreneurship) หมายถึง กระบวนการในการค้นหาโอกาสความต้องการของตลาด และเผชิญหน้ากับความเสี่ยงธุรกิจ จึงขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการเป็นอันมาก ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องมีวิสัยทัศน์ในการมองหาโอกาสที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคตในขณะเดียวกันก็ต้องพยายามแสวงหาประโยชน์จากโอกาสเหล่านั้น

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

การเป็นผู้ประกอบการนั้นประกอบด้วย คุณสมบัติของผู้ประกอบการ สถานที่ตั้งของกิจการ รูปแบบกิจการ ระบบการควบคุม การศึกษาความเป็นไปได้ของกิจการ ตลาด และการแข่งขัน นอกจากนี้ คุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ดีที่จะช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ได้แก่ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เชื้อมั่นตนเอง กล้าเสี่ยง มีความสามารถในการคิดหรือมีความคิดริเริ่มใหม่ๆ มีความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการจูงใจ มีความรู้ความสามารถในการบริหาร รู้จักวางแผน การควบคุม การจัดการ การสั่งการ การจัดหาบุคลากร มีความอดทนและสามารถทำงานหนักได้ เป็นต้น สอดคล้องกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2544) กล่าวว่า คุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ มีเป้าหมายชีวิต มีความพยายาม มีความคิดสร้างสรรค์ มีประสบการณ์ มีเงินทุนเป็นของตนเอง รู้จักประมาณตน สามารถวางแผนในการทำงาน เป็นผู้มองการณ์ไกล และต้องมีทีมงาน ผุสดี รุนาคม (2540) กล่าวว่า การประเมินความพร้อมของการเป็นผู้ประกอบการพิจารณาความพร้อมส่วนบุคคล (Personal Consideration) การเงิน (Financial Consideration) การตลาด (Marketing Consideration) การบริหารทั่วไป (General Consideration)

ธุรกิจย่อมจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ได้แก่ การสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน คือ มีความยืดหยุ่นในการจัดการและมีนวัตกรรม เช่น นวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมด้านบริการ นวัตกรรมด้านกระบวนการ และนวัตกรรมด้านการจัดการ รวมทั้ง

ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูกค้า และคุณภาพสินค้า และผู้ประกอบการควรต้องสามารถพยากรณ์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจให้ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เช่น สภาพเศรษฐกิจ และการแข่งขัน เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง กฎระเบียบของราชการ และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2544: 20)

ผู้ประกอบการควรมีความเชื่อหรือปรัชญาในการประกอบธุรกิจ เช่น มีความเชื่อว่า วันพรุ่งนี้จะดีขึ้น โดยผู้ประกอบการต้องมีคุณสมบัติเป็นคนใฝ่รู้ มองการณ์ไกล ใจกล้า กล้าทดลอง ทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ พูดเป็นหรือสื่อสารเป็น มีคุณธรรม มีทิศทางหรือเป้าหมายที่ชัดเจน อุทิศตัวให้กับงาน มีการพัฒนาตนเอง สนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นคนน่าเชื่อถือ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2544: 20) สอดคล้องกับลักษณะที่ต้องการสำหรับความสำเร็จ ได้แก่ แรงผลักดัน (แรงจูง) ความสามารถด้านจิตใจ (สติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และความคิดวิเคราะห์) ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ (ความมั่นคงด้านอารมณ์ ความสัมพันธ์ส่วนตัว) ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความรู้ทางเทคนิค (มุสตี รุนาคม, 2540: 5)

บุคลิกภาพของผู้ประกอบการ บุคลิกภาพเป็นสภาพนิสัยจำเพาะของคน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525: 20) เป็นแบบเฉพาะคน เป็นสิ่งที่สามารถทำให้อ่านหรือคาดคะเนการกระทำของแต่ละคนในการที่จะกระทำเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง (Cattell, 1980) ในด้านจิตวิทยา หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของการกระทำ ความคิด ความรู้สึกที่เป็นแบบเฉพาะของบุคคล และทำให้แต่ละคนแตกต่างกัน (Benjamin, 1989) ในด้านการเลือกประกอบอาชีพถือว่าเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งของบุคลิกภาพ เพราะความสนใจในอาชีพและความสามารถของแต่ละบุคคล รวมถึงความสามารถเฉพาะด้านอาชีพ มีความแตกต่างกัน เป็นเหตุให้บุคคลประกอบอาชีพต่างกัน (สมจริง สุนทรนันท์, 2530 อ้างใน สุนทร อุจจ์ศรี, 2544: 20) นั่นคือ การประกอบอาชีพตามที่บุคคลมีความถนัดและสอดคล้องกับบุคลิกภาพ ตลอดจนความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับความสามารถในอาชีพ ทำให้บุคคลมีความสุขในการประกอบอาชีพและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น เมื่อบุคคลได้ก้าวเข้ามาเป็นผู้ประกอบการก็จะมีการปรับบุคลิกภาพบางส่วนของตนให้เหมาะสม

บรรพต วีระสัย (2524: 84-85) ได้เสนอว่า ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของสังคม จะมากหรือน้อย สืบเนื่องมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของประชากร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดสภาพจิตใจในลักษณะต่างๆ โดยสภาพจิตใจของผู้ประกอบการนั้น มีลักษณะสรุปได้ดังนี้

1. มีความกล้าเสี่ยงพอสมควร แต่เป็นความกล้าเสี่ยงชนิดที่มีชั้นเชิง และส่งเสริมให้มีการตัดสินใจได้โดยไม่ลังเล
2. มีความกระตือรือร้นที่จะดำเนินการใดๆก็ตามให้เป็นผลสำเร็จ

3. มีความรับผิดชอบและเชื่อมั่นในตนเอง

4. ต้องคำนึงถึงผลการกระทำใดๆ โดยตีค่าออกมาในรูปของเงินตรา

5. คอยหาโอกาส และช่องทางในการประกอบกิจกรรมใหม่ๆ อยู่เสมอ

6. มีความสามารถในการจัดรูปงาน และการวางตัวบุคคลในหน่วยงาน

ซึ่งสอดคล้องกับ Rissal (1988) ที่ได้ทำการศึกษาถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบการในประเทศอินโดนีเซีย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์อย่างละเอียดกับผู้ประกอบการ 27 คน

1. เป็นนักวิเคราะห์โอกาส ชอบค้นคว้าหาความรู้ แสวงหาโอกาสเพื่อไปสู่ความสำเร็จมักจะหาหนทางที่ดีกว่าในการทำงานต่างๆ

2. เป็นนักแก้ปัญหา สามารถเข้าถึงปัญหาและแก้ไขด้วยความมั่นใจ คือเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรให้สำเร็จ และสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างรวดเร็ว มักจะมองหาทางเลือกต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา รู้ว่าจะต้องประเมินทางเลือกอย่างไร เพื่อที่จะแก้ปัญหาได้ง่ายที่สุด

3. เป็นนักคิดที่มีเหตุผล ไม่กลัวที่จะยอมรับว่าตัวเองผิด เมื่อผู้ประกอบการพบวิธีแก้ปัญหาแล้ว ก็นำที่จะนำวิธีแก้ปัญหานั้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยดู เพื่อหลีกเลี่ยงการตัดสินใจที่ผิดพลาดที่เข้าข้างตัวเอง และยอมรับการปรับปรุงด้วยวิธีที่ดีกว่า

4. เป็นนักบริหารตามวัตถุประสงค์ เข้าใจงานที่ละเอียดแต่ละงาน ที่จะต้องเสร็จเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งจะต้องมีการวางแผน การตัดสินใจทางกลยุทธ์ มักจะสรรหาทางที่ดีที่สุดอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

5. เป็นพนักงาน ชอบทำกิจกรรมและต้องทำให้สำเร็จ เวลาส่วนตัวจะเป็นเวลาทำงานไปด้วย และจะทำทุกอย่างที่ทำได้

6. เป็นนักควบคุม ผู้ประกอบการชอบที่จะควบคุมงาน และควบคุมตัวเอง ได้รู้ว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ สามารถทำงานทำงานคนเดียวได้ มีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ และสำหรับผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จแล้วนั้น คือผู้ประกอบการที่ขาดประสบการณ์ด้านการบริหาร วางแผนทางการเงินผิดพลาด วิเคราะห์ทำเลที่ตั้งผิด ควบคุมธุรกิจไม่ได้ ค่าใช้จ่ายสูงบริหารลูกหนี้ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ทุ่มเท และขยายกิจการเกินตัว

อาทิตย์ วุฒิกะโร (2543) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในลักษณะภาพรวมโดยไม่มีแบ่งแยกออกเป็นรายธุรกิจ โดยชี้ให้เห็นถึงลักษณะที่ดี ซึ่งผู้ที่คิดจะเข้ามาเป็นผู้ประกอบการ (Potential Entrepreneur) หรือผู้ที่เป็นผู้ประกอบการอยู่แล้ว (Existing Entrepreneur) สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตัวเอง เพื่อจะได้นำให้เกิดความสำเร็จในการประกอบการ ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. มีความกล้าเสี่ยง ผู้ที่เป็นผู้ประกอบการมักจะทำงานที่ท้าทายต่อความรู้ความสามารถแต่จะชอบงานที่มีความเสี่ยงระดับปานกลางที่มีโอกาสจะประสบความสำเร็จหรืออาจจะล้มเหลวได้ ซึ่งความเสี่ยงระดับนี้ประเมินแล้วว่าไม่เกินความสามารถที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ หรือที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการลดการเสี่ยงนั้นๆ คือ การพิจารณาหาทางเลือกหลายๆ ทางในการทำธุรกิจ โดยใช้เวลาในการวางแผนการตลาด เลือกการผลิตที่เหมาะสมกับวัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ แหล่งเงินทุน การบริหารงาน ตลอดจนผลตอบแทนทางการเงินภายใต้ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและนโยบายของรัฐ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่แน่นอน จะประเมินดูปัจจัยต่างๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วค่อยตัดสินใจลงทุน

2. มีความมุ่งมั่นในความสำเร็จ เป็นผู้กระหายความสำเร็จ การมุ่งมั่นแบบนี้เป็นพื้นฐานของผู้ประกอบการ คือเป็นผู้มุ่งมั่นที่ใช้สติปัญญา พลังความสามารถที่มีอยู่ทั้งหมดทุ่มเทการทำงานทุกอย่างให้บรรลุผลสำเร็จตามที่คิดวิเคราะห์ แม้งานนั้นจะยากลำบากเพียงใด มีความมุ่งมั่นรู้จักวางแผนการทำงาน ตั้งมาตรฐานในการทำงานของตนไว้สูง ลงมือปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง ดังนั้นในทางธุรกิจ จุดมุ่งหมายของผู้ประกอบการไม่ใช่ทำเพื่อผลกำไรหรือเงิน แต่จะทำเพื่อขยายความเติบโตของกิจการ

3. มีความผูกพันต่อเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ เมื่อได้ตั้งเป้าหมายแล้ว ผู้ประกอบการจะนึกวาดภาพถึงความรู้สึกที่จะเกิดขึ้น เมื่อประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว เขาจะแสวงหาความต้องการ ประสบความสำเร็จแก่ตัวเองและแก่บุคคลอื่นที่อยู่รอบตัว ความรู้สึกผูกพันต่อเป้าหมายนั้นจะทุ่มเทให้ทั้งหมด โดยคิดวางแผนและวางกลยุทธ์ล่วงหน้าไว้พร้อม ความกลัวความล้มเหลวทำให้เขามองหาช่องทางวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่อาจจะขัดขวางการดำเนินงานและเตรียมตัวป้องกันปัญหาและอุปสรรคนั้น ด้วยการมองโลกในแง่ดีและมีความหวัง

4. มีความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยทำให้ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ผู้ประกอบการที่ตีบออกจากจะใช้ความสามารถของตนในการทำงานแล้ว จะต้องมีความสามารถที่จะชักจูงเพื่อโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นให้เข้ามาช่วยเหลือร่วมมือด้วยดี รู้จักใช้ความสามารถในการบริหารงาน สร้างทัศนคติ แรงจูงใจต่อผู้ร่วมงานให้สามารถเข้าใจการดำเนินงานและเต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางแผนไว้ โครงการที่เขาคิดอยู่ และ มีการวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้แล้วเขาจะต้องสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจ สามารถโน้มน้าวใจแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน ญาติพี่น้อง หรือเพื่อฝูงให้ยินดีสนับสนุน

5. มีความมานะและทำงานหนัก ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จจะต้องเป็นผู้ที่ทำงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างเต็มความสามารถ โดยทุ่มเททำงานอย่างเต็มพละกำลัง เต็ม

ความสามารถ ยืนหยัดและทำงานแม้ว่าจะเผชิญกับอุปสรรคอย่างหนักก็ไม่หยุดยั้ง จนเข้มแข็งแกร่ง กล้าขึ้นมายุติสถานการณ์ที่มีความกดดัน

6. มีความกระตือรือร้นและไม่หยุดนิ่ง ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จจะเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยพลัง ทำงานอย่างมีชีวิตชีวา ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน ทำงานมากจนน่าเป็นห่วงว่าเอาพลังงานส่วนเกินมาจากไหน เขาจะไม่หยุดนิ่งโดยไม่ได้ทำอะไร หรือสักแต่ทำอะไรให้หมดไปวันหนึ่งๆ ตลอดจนรู้สึกเบื่อหน่ายกับงานที่ทำซ้ำซากจนเป็นงานประจำ

7. มีความสามารถในการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญอีกข้อหนึ่งของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ คือการนำเอาความรู้ ประสบการณ์ และผลสะท้อนที่เกิดจากการปฏิบัติงานในอดีตนำมาประยุกต์ใช้กับการทำงานในปัจจุบันและอนาคต ใช้บทเรียนที่เกิดขึ้นไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงานให้มุ่งไปสู่การทำงานที่ดีกว่าเดิม เขามักมองหาเหตุการณ์ต่างๆ เป็นโอกาสที่จะเรียนรู้ อดีตเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ เขามองหาผลสะท้อนในทางลบ เพื่อจดจำไว้ใช้เป็นอุทาหรณ์มิให้เกิดอุปสรรคทำงานนั้นขึ้นอีกในอนาคต บางครั้งเขาไม่สามารถทำงานให้สำเร็จได้ เขาก็จะหยุดยั้งการทำงานแล้วสำรวจหาวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหา เขาจะไม่ยึดติดกับแผนงานที่วางไว้แล้วไม่สามารถปฏิบัติได้ เขาจะยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงแผนงานให้เป็นที่ไปตามสถานการณ์ หรือหาวิธีที่ทำให้ได้ดีกว่าเดิม ทั้งรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ข้อแนะนำต่างๆ ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากบุคคลอื่นที่เป็นผู้รู้หรือชำนาญงานในด้านนั้นๆ

8. มีความรับผิดชอบ คือ รับผิดชอบต่องานที่ทำอย่างเต็มที่ เป็นผู้นำและกระทำการต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผู้ริเริ่มด้วยความคิด และลงมือทำ หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำโดยอยู่ในความดูแล เขาจะทำการดีที่สุดเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามเป้าหมายที่วางไว้ เขาจะรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของเขาไม่ว่าผลนั้นจะดีหรือไม่ดี เขามีความเชื่อว่าความสำเร็จเกิดขึ้นเป็นผลส่วนใหญ่มาจากความพยายาม ความเอาใจใส่รับผิดชอบ มิใช่เกิดจากโชค หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลให้เกิดขึ้น

9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบการ มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอิสระ และพึ่งตนเอง มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว เข้มแข็ง มีลักษณะเป็นผู้นำ เขามีความเชื่อมั่นที่จะพิชิตสภาวะแวดล้อมที่น่าสะพรึงกลัวได้ มีความทะเยอทะยานและมักจะประเมินความสามารถของตนเองไว้สูง หรือเชื่อมั่นในตัวเองมาก

10. มีความสนใจแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ในอดีตผู้ประกอบการมักไม่ได้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับสูง แต่เขาก็ได้เรียนรู้ มีความสามารถและเชี่ยวชาญในผลิตภัณฑ์ที่เขาทำการผลิต แต่ในโลกปัจจุบันความรู้จากประสบการณ์ในอดีตอย่างเดียวอาจจะไม่เพียงพอ ผู้ประกอบการที่ดีจะต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ

การเมือง สังคม กฎหมายและอื่นๆ มาประกอบด้วยเพื่อช่วยให้เขาสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ได้ ถูกต้องว่าเกิดอะไร อย่างไร ที่ไหน ซึ่งเขาจะต้องเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนแสวงหาความรู้จากบุคคลอื่นๆ จากการอบรมสัมมนา การปรึกษาแนะนำจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนประสบการณ์ที่ได้จากทัศนศึกษาต่างท้องถิ่นหรือต่างประเทศ

11. มีความสามารถในการบริหาร ผู้ประกอบการจะต้องมีลักษณะเป็นผู้นำในการบริหารงานและมีวิสัยทัศน์ในการทำงาน ทั้งนี้ลักษณะของความเป็นผู้นำในแต่ละช่วงของกิจการก็แตกต่างกัน ดังเช่น ระยะเวลาของการดำเนินกิจการ ผู้ประกอบการจะเป็นผู้ลงมือทำทุกอย่างด้วยตนเองและเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของผู้ร่วมงาน ให้คำแนะนำและแนวทางในการทำงานและควบคุมดูแลการทำงานอย่างใกล้ชิด เมื่อธุรกิจเติบโตขึ้น ผู้บริหารจะเปลี่ยนแบบการบริหารโดยมีความเชื่อและมั่นใจในผู้ใต้บังคับบัญชาที่ตั้งใจทำงานมากขึ้น แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ลูกน้อง

12. มีความคิดสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ประสบความสำเร็จจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่พอใจในสิ่งที่เป็นปัจจุบัน ไม่ชอบทำตามแบบดั้งเดิม จะนำเอาประสบการณ์ที่ผ่านมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ หาวิธีการใหม่ๆ ที่ดีกว่าเดิมในการดำเนินงาน

13. มีความสามารถในการปรับสภาพแวดล้อม ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะต้องเป็นผู้ที่เชื่อในความสามารถของตนเองที่จะเป็นผู้ปรับสภาพแวดล้อมให้เป็นที่ไปตามต้องการมากกว่าการปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติที่ควบคุมไม่ได้ ผู้ประกอบการจะใช้ความรู้ ความสามารถในการผลักดันให้บรรลุเป้าหมาย และยอมรับข้อผิดพลาดนั้นเป็นครูแล้วพยายามปรับปรุงแก้ไข

14. มีความล้าดัดสันใจ ผู้ประกอบการที่ต้องการความสำเร็จจะต้องเป็นผู้ที่มีความกล้าหาญในการตัดสินใจ มีความหนักแน่น ไม่หวาดหวั่น มีความเชื่อมั่นในตนเองในงานที่จะกระทำลงไป รวมทั้งจะต้องมีจิตใจของนักต่อสู้อยู่ในสายเลือด

15. มีความสามารถในการวิเคราะห์แผนธุรกิจหรือโครงการลงทุน การก้าวไปสู่ความสำเร็จในการประกอบการจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักประมาณตนเอง พิจารณาทำในเรื่องที่ตนเองถนัดอย่าทำอะไรเกินความเป็นจริงที่จะสามารถทำได้

16. มีความสามารถในการสร้างพันธมิตร ในการประกอบธุรกิจประเภทเดียวกัน แม้ต่างจะมีจุดหมายเพื่อมุ่งหากำไร แต่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแข่งขันกันให้ล้มไปข้างหนึ่ง วิธีการมุ่งไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจชนิดเดียวกันอาจแตกต่างกันออกไป

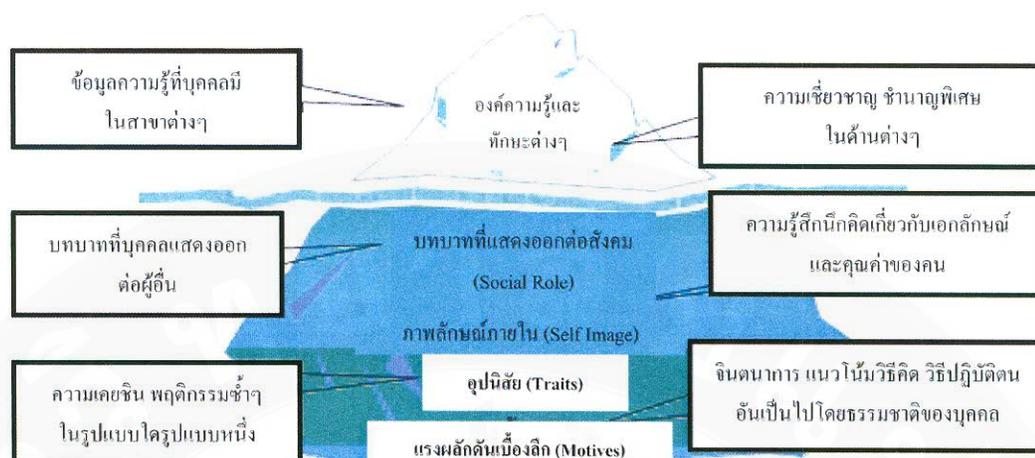
17. มีความซื่อสัตย์ ซึ่งถือเป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จ คือต้องมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพของสินค้า ซื่อสัตย์ต่อหุ้นส่วนหรือผู้ร่วมทุน

18. มีความประหยัดเพื่ออนาคต การประหยัด รู้จักการเก็บออมเพื่อขยายกิจการ ในอนาคต ผู้ประกอบการจะต้องรู้จักใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น เพื่อสะสมเงินออมไว้ลงทุนขยายกิจการ ในอนาคต แต่การประหยัดนี้ไม่ได้หมายถึงการชี้เหนียวตระหนี่ แต่เป็นการใช้เงินในทางที่ถูก

19. มีความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้ประกอบการ คือ พลังสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้ประเทศเกิดการพัฒนา เป็นผู้สร้างให้สังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นสร้างงานให้คนทำสร้างรายได้และอำนาจซื้อให้กับประชาชน เป็นผู้ประดิษฐ์คิดค้นวิธีการทำงานใหม่ๆ ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ขณะเดียวกันกิจกรรมของผู้ประกอบการก็เจริญก้าวหน้า

แนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถ

แนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถ (Competency) เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1972 ที่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) จากความสงสัยของ McClelland (1961 อ้างใน กิริติ ยช ยิงยง, 2549: 4) หมายถึง ทักษะ ความรู้ และความสามารถหรือพฤติกรรมของบุคคลกร ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถ ทำงานจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของงาน นั้น (ปิยะชัย จันทรวงศ์ไพศาล, 2548) ซึ่งเป็นจุดกำเนิดแนวคิดด้านขีดความสามารถ ที่อธิบาย บุคลิกลักษณะของคนเปรียบเทียบกับเสมือนภูเขาน้ำแข็ง (The Iceberg Model) ดังภาพ 2 McClelland (1961) อธิบายไว้ว่า มีส่วนที่เป็นส่วนน้อยลอยอยู่เหนือน้ำ ได้แก่ ความรู้ที่บุคคลมีในสาขาต่างๆ ที่ เรียนรู้มา และส่วนของทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญพิเศษในด้านต่างๆ ส่วนที่ลอยอยู่ เหนือน้ำ เป็นส่วนที่สังเกตเห็นและวัดได้ง่าย สำหรับส่วนภูเขาน้ำแข็งที่อยู่ใต้น้ำเป็นส่วนที่มีปริมาณ มากกว่า สังเกตและวัดได้ยากกว่า (กิริติ ยช ยิงยง, 2549: 6) และเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ของคนมากกว่า ส่วนต่างๆ นี้ ได้แก่ บทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social Role) ภาพลักษณ์ของคน ที่มีต่อตนเอง (Self Image) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Traits) และแรงจูงใจ (Motives) ส่วนที่อยู่เหนือ น้ำนั้น เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กับเขาวนปัญญาของคน ซึ่งการที่คนมีเพียงความเฉลียวฉลาดที่ทำให้ สามารถเรียนรู้องค์ความรู้ และทักษะได้เท่านั้น ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เขาเป็นผู้ที่มีผล ปฏิบัติงานที่โดดเด่น คนจำเป็นต้องมีแรงผลักดันเบื้องต้นคือ คุณลักษณะส่วนบุคคล ภาพลักษณ์ของ บุคคลที่มีของตนเอง และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคมที่เหมาะสมด้วย

ภาพ 2 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model)

ที่มา: McClelland (1961)

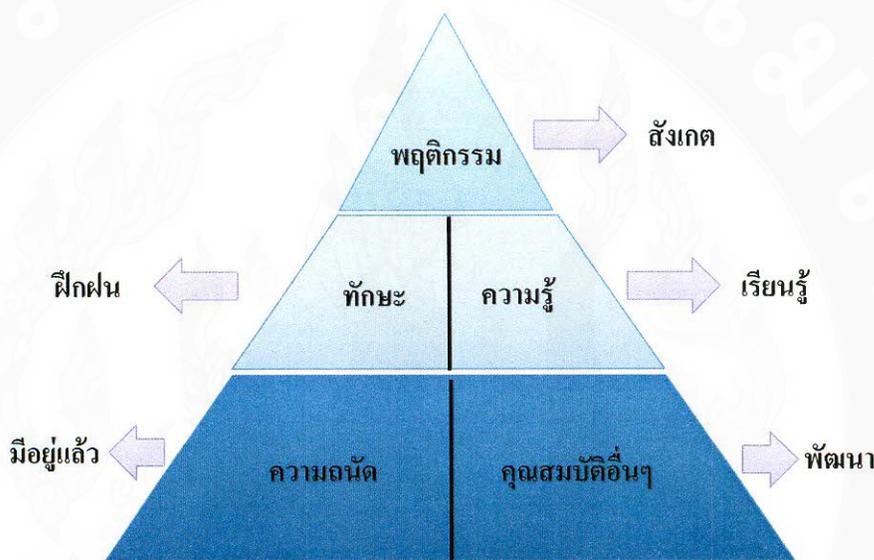
ในหนังสือ “The Competency Manager: A Model of Effective Performance” ใช้คำว่าขีดความสามารถ เป็นคนแรก (Boyatzis, 1982) และได้นิยามความสามารถในงานว่าเป็นคุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคลที่นำไปสู่หรือเป็นสาเหตุให้ผลงานมีประสิทธิภาพ และเน้นว่าคุณลักษณะที่อยู่ภายใน เป็นทักษะไม่ใช่พฤติกรรม เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดอยู่ภายในบุคคลนั้น ทำให้เกิดคุณลักษณะที่แตกต่างอย่างสำคัญมาก เนื่องจากขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมต่างๆ จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการกำหนดหรือเหตุผลจากสิ่งที่อยู่ภายใน การใช้ขีดความสามารถ ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การทำงานขององค์กรประสบความสำเร็จ

Prahalad and Hamel (1994) ซึ่งต่อมาได้คิดค้นขีดความสามารถหลักขึ้น โดยเชื่อมโยงขีดความสามารถเข้ากับกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อประโยชน์และสร้างความได้เปรียบในการดำเนินธุรกิจ และได้ค่านิยามว่า ขีดความสามารถหลัก หมายถึง การผสมผสานทักษะ ความรู้ และเทคโนโลยีขององค์กรในการดำเนินงาน โดยที่ขีดความสามารถหลักนี้จะทำให้องค์กรสามารถที่จะรู้ว่าควรที่จะดำเนินงานอย่างไรให้มีความโดดเด่นเหนือคู่แข่ง และเปรียบเทียบกับสมบัติที่ถาวรขององค์กร

ประเภทของขีดความสามารถ เมื่อพิจารณาที่มาและพัฒนาการของขีดความสามารถพบว่าองค์กรหนึ่งๆ ประกอบด้วย ขีดความสามารถ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ (กิริติ ชัยยิ่งยง, 2549: 10)

1. ขีดความสามารถขององค์กร (Organization Competency) หรือสมรรถนะองค์กร (Organization Capability) คือ สิ่งที่แสดงให้เห็นว่า องค์กรมีความสามารถหลักในการดำเนินธุรกิจหรือกิจกรรมขององค์กรอย่างไร เช่น การกำหนดวิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ขององค์กร เป็นต้น

2. จิตความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ (Human Competency) คือพฤติกรรมที่แสดงออก (Individual Behavior) การใช้องค์ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงาน (A Body of Knowledge) ของบุคลากรในองค์กร เพื่อสนับสนุนจิตความสามารถหลักขององค์กร ให้ดำเนินธุรกิจ หรือกิจกรรมขององค์กรประสบความสำเร็จ รูปแบบความรู้ความสามารถ (Competency Model) มีองค์ประกอบหลัก 2 ส่วน คือ ความสามารถที่มีมาแต่เดิม (Innate Abilities) และความสามารถที่เกิดขึ้นภายหลัง (Acquired Abilities) ซึ่งสามารถแสดงในพีระมิดความสามารถ (Competency Pyramid)

ภาพ 3 พีระมิดความสามารถ

ที่มา: ปิยะชัย จันทรวงศ์ไพศาล (2549: 12-14)

รูปแบบความรู้ความสามารถ (ปิยะชัย จันทรวงศ์ไพศาล, 2549: 12-14) ตามรูปแบบของพีระมิดความสามารถเป็นความสามารถที่มีมาแต่เดิม คือ ความถนัดในสิ่งต่างๆจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการนำไปสู่ทักษะที่มาจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และความรู้ที่มาจากการใฝ่รู้ใฝ่ศึกษาหาข้อมูลข่าวสารอยู่เป็นประจำ โดยทั้งส่วนทักษะและความรู้จะสามารถพัฒนาได้เมื่อผ่านการเรียนรู้ ไม่ว่าจะมาจากการลองผิดลองถูก หรือมาจากการหาความรู้เพิ่มเติม หรือจากประสบการณ์ตามช่วงเวลาหนึ่งๆ ยกตัวอย่างเช่น คนที่มีความถนัดทางกีฬา จะสามารถพัฒนาทักษะและความรู้ทางกีฬาประเภทต่างๆ ได้ดีกว่าคนที่มีความถนัดทางการคำนวณ บางคนมีความถนัดด้านภาษาจะเป็นนักอักษรศาสตร์ เป็นต้น และเมื่อย้อนกลับไปที่คุณสมบัติอื่นๆ เช่น อุปนิสัยชอบเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ฯลฯ จะแสดงออกมาทางพฤติกรรม ซึ่งแม้ว่าบางส่วนจะเป็นความสามารถที่มีมาแต่เดิมก็ยังสามารถพัฒนาได้

รวมถึงการจัดการขีดความสามารถ (Competency Management) หมายถึง การนำขีดความสามารถไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลในด้านต่างๆ ดังกล่าวแล้วโดยมีชื่อเรียกกันไปในงานแต่ละประเภท เช่น Competency – based Training หมายถึง การบริหารงานฝึกอบรม โดยพิจารณาจากความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน โดยการนำมาใช้เป็นข้อมูลในการหาความจำเป็น ในการฝึกอบรม วางแผนหลักสูตร และปรับระดับความสามารถ (Proficiency Level) ของบุคคลภายหลังการประเมินผลฝึกอบรม Competency – based Career Path หมายถึง การนำความรู้ความสามารถของตำแหน่งงาน มาใช้ในการวางแผนความก้าวหน้าในอาชีพของบุคลากร โยกย้าย สับเปลี่ยน โดยเปรียบเทียบกับ ความรู้ความสามารถของตำแหน่งงานนั้นๆ Competency – based Executive Plan หมายถึง การนำความรู้ความสามารถมาใช้ในการวางแผนทดแทนตำแหน่งโดยเปรียบเทียบคุณสมบัติ และความรู้ความสามารถของบุคลากรที่จะเลื่อนตำแหน่ง หรือมาทดแทนระดับบริหารในอนาคต Competencies in Performance Management หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาทั้งผลงาน และศักยภาพของบุคคล เปรียบเทียบกับเป้าหมายหรือตัวชี้วัด และความรู้ความสามารถของตำแหน่งงานนั้น

ซึ่งการนำความรู้ความสามารถมาช่วยประกอบการตัดสินใจ ในการบริหารทรัพยากรบุคคล (Employee Competency Assessment) ตามผลการประเมินที่ได้ จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะนำไปปรับใช้ในงานใดก็ตาม สิ่งที่ไม่อาจข้ามไปได้โดยนำความรู้ความสามารถของบุคลากรมาทำการเปรียบเทียบ กับความรู้ความสามารถของตำแหน่งงานนั้น ขอบเขตของขีดความสามารถ (Green, 1999: 22-29) แบ่งออกเป็น 4 ขอบเขต คือ

1. ขีดความสามารถหลัก (Core Competency and Capabilities) เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าองค์กรจะมีขีดความสามารถอะไรในการดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานในเชิงที่เกี่ยวกับเครื่องมือ (Technical Knowledge and Skills) หรือตอบคำถามว่าองค์กรกำลังดำเนินธุรกิจอะไร และใช้ความรู้ความสามารถอย่างไร
2. ค่านิยม และความเชื่อหลัก (Core Values and Belief) เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่า องค์กรมีระบบการจัดการกับคนในองค์กรอย่างไร มีบรรยากาศ มีรูปแบบของวัฒนธรรมอย่างไร
3. ขีดความสามารถด้านความรู้ และทักษะในการทำงาน (Technical Knowledge and Job Skills) เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่า บุคลากรในองค์กรจำเป็นต้องมีขีดความสามารถในเรื่องเกี่ยวกับ ความรู้ หรือทักษะ ที่ต้องใช้ในการดำเนินงานกับเครื่องมือ อุปกรณ์ (Tools) หรือบริการ (Service) ขององค์กรอย่างไร และจะเป็นไปในทำนองเดียวกันกับขีดความสามารถหลัก
4. ขีดความสามารถด้านทักษะ และความสามารถในการแสดงออก (Performance Skill and Competencies) เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่า องค์กรต้องการบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะ การมี

ปฏิสัมพันธ์อย่างไร จึงจะเป็นไปในรูปแบบเดียวกับที่องค์กรที่ต้องการ หรือเป็นไปตามวัฒนธรรม ค่านิยม หรือความเชื่อขององค์กร

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะวัดความสามารถในรูปแบบใดก็ตามจะมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ (ปิยะชัย จันทรวงศ์ไพศาล, 2549: 15-16)

1. วัดความสามารถ ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งที่มองเห็นชัดเจน คือ ทักษะ และความรู้ อีกส่วนที่ซ่อนเร้นอยู่ คือ พฤติกรรมที่สะท้อนมาจาก ค่านิยม อุปนิสัย ทักษะ และแรงผลักดันเบื้องต้น

2. วัดความสามารถต้องแสดงให้เห็นถึงผลงาน (Outcome)

3. ผลงานนั้นต้องสามารถวัดค่าได้ ทั่วไป จะคุ้นเคยกับคำว่า KPI (Key Performance Indicator)

4. วัดความสามารถต้องสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ (Acquisition Development) สามารถสรุปลักษณะวัดความสามารถในมุมมองต่างๆ ได้คือ (McLagan, 1997)

4.1 วัดความสามารถตามลักษณะงาน (Competency as Task) เป็นการแสดงถึงว่า วัดความสามารถต่างๆสามารถแบ่งออกเป็นงานย่อยๆ และกำหนดขอบเขตของงานที่จะทำได้ เช่น งานทำความสะอาดพื้น งานย่อยคือ การเลือกไม้กวาด ซึ่งงานย่อยลงไปอีกก็จะมีความสามารถในการเลือกไม้กวาดว่าจะเลือกไม้กวาดอันใดในการทำงานที่จะเกิดประโยชน์สูงสุด

4.2 วัดความสามารถตามลักษณะของผลลัพธ์ (Competency as Results) เป็นการแบ่งวัดความสามารถออกเป็นองค์ประกอบย่อย ซึ่งจะรวมกันไปสู่ผลลัพธ์รวม

4.3 วัดความสามารถตามลักษณะของผลการกระทำ (Competency as Outputs) วัดความสามารถลักษณะนี้ จำเป็นที่จะต้องค้นหาความต้องการของลูกค้าทั้งภายในและภายนอกขององค์กร เพื่อให้ได้มาถึงความต้องการในการผลิตหรือบริการ จากนั้นจึงแบ่งผลที่ได้ออกมาเป็นองค์ประกอบย่อยๆ และกำหนดคุณภาพและมาตรฐานที่ต้องการในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ดังนั้นผลที่ได้ จะสามารถออกแบบผลผลิตได้ ผลที่ได้ดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดพิมพ์เขียว ความต้องการของลูกค้าและแบบจำลองของผลผลิตต่อไป

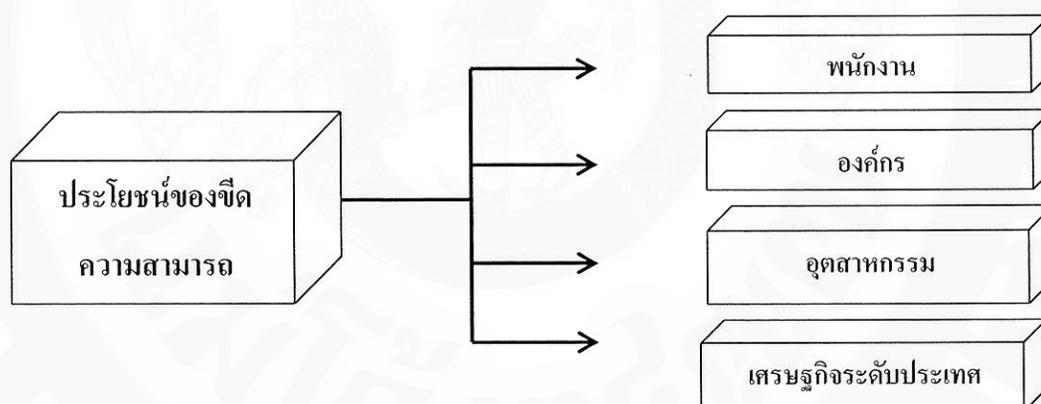
5. วัดความสามารถตามความรู้ ทักษะ และทัศนคติ คนที่ฉลาดรอบรู้จะมีการแสดงออกทางพฤติกรรมหรือวิธีการต่างๆ ที่จะบ่งบอกว่า คนคนนั้นมีความสามารถในการปฏิบัติต่องานสูง โดยใช้วัดความสามารถที่จะแสดงถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จ รวมถึงพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น การกำหนดเป้าหมาย การหาหนทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย และการใช้เป้าหมาย เป็นตัวกำหนดความสำคัญในการทำงาน

6. ซึ่ดความสามารถตามลักษณะของแต่ละคนที่มีอยู่ (Competency as Attribute Bundle) เป็นการประยุกต์ใช้กระบวนการของซึ่ดความสามารถเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ซึ่งเป็นเรื่องยากมากที่จะเจาะจงว่าเป็นความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติ ตัวอย่างเช่น ภาวะผู้นำจะต้องแสดงพฤติกรรมที่สามารถจูงใจให้บุคคลปฏิบัติตามได้ เป็นต้น

ประโยชน์ของซึ่ดความสามารถ

ซึ่ดความสามารถ มีประโยชน์ในหลายระดับที่แตกต่างกัน สรุปได้ 4 เป้าหมาย คือ

1. พนักงาน
2. องค์กร
3. อุตสาหกรรม
4. เศรษฐกิจระดับประเทศ

ภาพ 4 ประโยชน์ของซึ่ดความสามารถ

ที่มา: Rylatt and Lohan (1995: 56-58)

ประโยชน์ต่อพนักงาน

1. มีความชัดเจนในการเชื่อมโยงลำดับขั้นของการเรียนรู้งานถ่ายโอนทักษะในการปฏิบัติงาน และการปรับตัวต่อการทำงานเพื่อคุณค่า และศักยภาพในการทำงานที่จะแสดงให้เห็นต่อความก้าวหน้าในอาชีพต่อไป
2. เพิ่มความสามารถได้รู้ถึงพนักงานในการที่จะสามารถถ่ายโอนทักษะและฝึกให้เป็นทักษะที่จำเป็นต่อความต้องการของตลาด

3. พนักงานสามารถรู้ถึงขีดความสามารถที่แท้จริงของตนเองที่ได้รับจากการประเมินร่วมกันระหว่างองค์กร และพนักงาน ทำให้รู้ถึงขีดความสามารถที่ต้องการในองค์กรหรือเปรียบเทียบกับภายนอกองค์กรได้

4. องค์กรที่ยึดหลักการใช้ประโยชน์จากขีดความสามารถแสดงให้เห็นว่าองค์กรนั้นมีทัศนคติและค่านิยมที่ชัดเจนต่อการเรียนรู้ และความก้าวหน้าในอาชีพของพนักงาน

5. มีการประเมินวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานมากขึ้น และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน เนื่องจากมีการประเมินที่สามารถเทียบกับมาตรฐานที่ตั้งขึ้น เป็นการเตรียมการที่กระตุ้นหรือจูงใจพนักงานให้พยายามฝึกตนเองให้เข้ากับมาตรฐาน

ประโยชน์ต่อองค์กร

1. ทำให้องค์กรสามารถที่จะมุ่งฝึกฝนอบรม เพื่อลดช่องว่างทางทักษะ ความรู้และทัศนคติ ด้วยการฝึกอบรมเฉพาะและมีเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นที่ต้องการตามลักษณะงาน

2. ช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการรับสมัครงานด้วยการเปรียบเทียบขีดความสามารถที่ต้องใช้ในงานกับขีดความสามารถที่ผู้สมัครงานแต่ละคนมีอยู่

3. เกิดความคุ้มค่าในการฝึกอบรมที่จะขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการเพิ่มผลิตผลและการเพิ่มความสามารถทางการแข่งขัน

4. สร้างความเชื่อมั่นมากขึ้นแก่องค์กรในการตัดสินใจว่า ทรัพยากรมนุษย์ของตนนั้น มีความมุ่งมั่นที่จะต้องฝึกอบรม เพื่อให้เกิดทักษะอย่างแท้จริง

5. ช่วยในการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากร ประเมินผลการปฏิบัติงาน และประเมินผลงานของหน่วยงาน

6. ช่วยให้การเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานและองค์กรมีความคล่องตัว เพราะสามารถกำหนดขีดความสามารถไปยังผู้เกี่ยวข้องได้โดยตรง

ประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม

1. สามารถกำหนด และระบุถึงทักษะที่จำเป็น และตรงกับความต้องการของงานด้านอุตสาหกรรมได้ดียิ่งขึ้น

2. ช่วยให้การจัดฝึกอบรมในภาครัฐ และภาคอุตสาหกรรมต้องเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกับมาตรฐานอุตสาหกรรมในระดับสากล

3. ช่วยทำให้การไปสู่ผลสำเร็จมีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยการลดความซ้ำซ้อนที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม

4. ช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะ ความชำนาญในเชิงกว้างที่เป็นประโยชน์ และเชื่อมโยงกับการพัฒนาในอนาคต

ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจระดับประเทศ

1. ทำให้มีการพัฒนารูปแบบขีดความสามารถที่จะแข่งขันได้ในตลาดโลก
2. เป็นการส่งเสริมให้มีการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในระดับสากล โดยพิจารณาจากแรงงานที่มีทักษะเป็นสำคัญ
3. เป็นการประเมินในระดับประเทศ เมื่อเทียบกับความเกี่ยวข้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบัน
4. ส่งเสริมให้บุคคลได้รับรู้ถึงขีดความสามารถที่อุตสาหกรรมต้องการอย่างเท่าเทียมกัน โดยมีการจัดลำดับของการเรียนรู้เทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้

การกำหนดขีดความสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานทรัพยากรบุคคล อาจครอบคลุมถึงงานต่างๆ ดังนี้ Recruitment and Selection หมายถึง การสรรหาและคัดเลือก บุคลากรตามคุณสมบัติและขีดความสามารถของตำแหน่งที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการสรรหา บุคลากรจากภายนอก หรือภายในองค์กรเองก็ตาม Training Need and Development Plan หมายถึง การวางแผนฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน Career Plan and Succession Plan หมายถึง ความก้าวหน้าในอาชีพของพนักงาน และการวางแผนทดแทน ตำแหน่งในระดับบริหาร Performance Management หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงานของ บุคลากร Salary and Incentive หมายถึง การจ่ายเงินเดือน และค่าตอบแทน

นอกจากนี้ ยังอาจนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานอื่นๆ ได้อีก เช่น ใช้ประกอบการตัดสินใจลดอัตรากำลัง (Workforce Reduction) และอื่นๆอย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่า การนำไปใช้ในการวางแผนฝึกอบรม และพัฒนา จะเป็นที่นิยมมากกว่าอย่างอื่น อาจเป็นเพราะรู้สึก กันไปว่าเป็นเรื่องง่ายกว่า แต่แท้ที่จริงแล้ว ขีดความสามารถนำไปใช้ได้ในงานทั้งหมดดังที่กล่าวมา จึงขึ้นอยู่กับว่าองค์กรของเราจะสามารถนำขีดความสามารถไปบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ ได้มากน้อยเพียงไร ถ้าหากว่าเราได้ศึกษาและจัดทำรูปแบบขีดความสามารถขององค์กรแล้ว แต่ นำไปใช้งานได้ไม่เต็มที่ ก็เปรียบเสมือนการที่เรามีเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่บนโต๊ะทำงานและใช้งาน ได้เพียงเท่ากับการใช้เครื่องพิมพ์ดีดเท่านั้น นับว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ เป็นงานสำคัญที่บริหารทุกคนต้องปฏิบัติให้ได้ตามเป้าหมายอย่างชาญฉลาด ในปัจจุบันธุรกิจมีการแข่งขันกันสูง ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารของธุรกิจนั้นๆ จำเป็นจะต้องดำเนินงานอย่างมีทิศทางที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการจึงเป็นเครื่องมือในการสร้างความมั่นคงแก่ธุรกิจ โดยที่ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานให้ได้ผลลัพธ์ โดยการใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้าให้คุ้มค่าที่สุด ซึ่งจะให้ความสำคัญกับขั้นตอนการดำเนินงานระหว่างผลลัพธ์และปัจจัยนำเข้า ที่สามารถให้ผลลัพธ์คุ้มค่าที่สุดในการใช้ทรัพยากรและเกิดกำไรให้กับองค์กรธุรกิจนั้นๆ

คำว่า “การจัดการ” (Management) หมายถึง การใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ยินอีกคำหนึ่งคือ “การบริหาร” (Administration) หมายถึง การกำหนดแนวทางหรือนโยบาย การสั่งงาน การอำนวยความสะดวก การสนับสนุน และการตรวจสอบให้ปฏิบัติสามารถดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งมักจะสงสัยว่าทั้งสองคำจะมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ในทางปฏิบัติเราสามารถนำทั้งสองคำมาใช้ทดแทนในหลายด้าน เช่น การบริหาร หรือการจัดการธุรกิจ (Business Administration) หรือ (Management) เป็นต้น แต่ทั้งสองคำก็มีความแตกต่างในการใช้งานในระดับกว้าง ขณะที่การจัดการจะให้ความสนใจกับการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย และใช้งานในระดับทั่วไปของธุรกิจ เช่น การจัดการผลิต การจัดการตลาด และการจัดการทางการเงิน เป็นต้น นักวิชาการหลายคนกล่าวว่า การจัดการและการบริหาร 2 คำนี้ใช้แทนกันได้ แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “การบริหารจัดการ”

ลักษณะสำคัญของการบริหารจัดการ เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ ที่ว่าการจัดการมีลักษณะเป็นศิลป์ (Management is an Art) หมายความว่า การที่จะได้รับความสำเร็จนั้น ต้องนำความรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิชาการศึกษาไว้ไปประยุกต์ใช้ห้วงการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการบริหารจัดการต้องใช้เทคนิค และนำความสามารถพิเศษของสมาชิกในองค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร ดังนั้น ผู้จัดการจึงเป็นผู้นำความรู้ จากศาสตร์ของการบริหารจัดการมาดำเนินการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรวัตถุ เพื่อให้เอื้อต่อองค์กรมากที่สุด การจัดการในลักษณะเป็นศาสตร์ (Management is a Science) เพราะมีองค์ความรู้ (Body of Knowledge) มีลักษณะเป็นระบบและหลักการ มีความก้าวหน้า คิดค้นพัฒนาไปเรื่อยๆ ผู้บริหารที่ฉลาด เก่ง และได้รับความสำเร็จต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำงานความหมายของการบริหารจัดการ

นักวิชาการและนักทฤษฎีการจัดการจำนวนมากต่างก็ได้พยายามนิยามความหมายของคำว่า การจัดการไว้ ซึ่งมีทั้งคล้ายคลึงกัน และที่แตกต่างกันไปบ้างในบางประเด็น ได้แก่

1. การจัดการ เป็นกระบวนการใช้ทรัพยากรขององค์การเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดด้วยการทำหน้าที่ด้านการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม
2. การจัดการ เป็นกระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์และประสานความพยายามของบุคลากรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้น
3. การจัดการ เป็นกระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลดำเนินการเพื่อประสานกิจกรรมของบุคคลอื่นให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่บุคคลคนเดียวไม่สามารถกระทำได้โดยลำพัง

ชนชัย ชมจินดา (2540: 60) ให้คำจำกัดความของการจัดการคือ กระบวนการซึ่งประกอบไปด้วยหน้าที่พื้นฐาน ได้แก่ การวางแผน การจัดการ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก และการควบคุม

ปราณี กองทิพย์ และมังกร ปุ่มกิ่ง (2542) การจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำใช้ศิลปะและวิธีการต่างๆ ประสานงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ โดยการใช้ทรัพยากรการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากคำนิยามดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์เสมือนเครื่องมือในการวางแผน สั่งการ การนำเข้า และการควบคุม ให้สามารถดำเนินงานไปได้อย่างสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายของธุรกิจได้อย่างประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายใต้ความคุ้มค่าต่อต้นทุนทางธุรกิจและก่อให้เกิดกำไร

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการธุรกิจมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยในการจัดการผสมผสานการใช้ทรัพยากร เพื่อให้การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ปัจจัยที่กำหนดไว้ ปัจจัยหรือทรัพยากร คือ 7 M's คือ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) การจัดการ การตลาด (Market) เครื่องจักร (Machine) และขวัญ (Morale)

สำหรับ พิทยา บวรวัฒนา (2535: 42) ได้เสนอแนวความคิดการบริหารจัดการของ Gulick และ Urwich กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ เรียกว่า Posdcorb ว่ามีดังนี้

1. การวางแผน หมายถึง การกำหนดเป้าหมายขององค์การว่า ควรทำเพื่อวัตถุประสงค์อะไร และจะดำเนินการอย่างไร

2. การจัดองค์การ หมายถึง การจัดตั้งโครงสร้างอำนาจอย่างเป็นทางการภายในองค์การ เพื่อประสานงานหน่วยงานย่อยต่างๆ ให้สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์การได้

3. การสั่งการ หมายถึง การที่หัวหน้าฝ่ายบริหารมีหน้าที่ที่ต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาโดยพยายามนำเอาการตัดสินใจดังกล่าวมาเปลี่ยนเป็นคำสั่งและคำแนะนำ นอกจากนี้ยังหมายถึงการที่หัวหน้าฝ่ายบริหารต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำองค์กร

4. การบรรจุ หมายถึง หน้าที่ด้านการบริหารงานบุคคล เพื่อฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และจัดเตรียมบรรยากาศในการทำงานที่ดีไว้

5. การประสานงาน หมายถึง หน้าที่สำคัญต่างๆ ในการประสานส่วนต่างๆ ของงานให้เข้าด้วยกันอย่างดี

6. การรายงาน หมายถึง การรายงานความเคลื่อนไหวต่างๆ ในองค์กรให้ทุกฝ่ายทราบ ทั้งนี้อาจใช้วิธีการต่างๆ เช่น การวิจัยและการตรวจสอบ

7. การงบประมาณ หมายถึง หน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณในรูปของการวางแผนและการควบคุมด้านการเงินและบัญชี

สำหรับ Faylor (1971 อ้างใน ชงชัย สันติวงษ์, 2540: 24-26) ได้สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการไว้ดังนี้

1. เกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ (Management Functions) กระบวนการจัดการงานประกอบด้วยหน้าที่ต่างๆ 5 ประการ คือ

1.1 การวางแผน หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดผลกระทบต่อธุรกิจ และกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงาน หรือวิถีทางที่จะปฏิบัติขึ้นไว้เป็นแนวทางการทำงานในอนาคต

1.2 การจัดการองค์การ หมายถึง การจัดให้มีโครงสร้างงานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

1.3 การบังคับบัญชาสั่งการ หมายถึง การสั่งการงานต่างๆ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี และต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วย ตลอดจนเข้าถึงข้อตกลงในการทำงานของคนงานและองค์การที่มีอยู่

1.4 การประสานงาน หมายถึง การเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้และไปสู่เป้าหมายเดียวกันในที่สุด

1.5 การควบคุม หมายถึง การที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้

ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ความสามารถทางการตลาด การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบริหารด้านบัญชี และการเงิน การสร้างเครือข่าย ความสามารถในการสื่อสาร รวมไปถึงความสามารถในการบริหารธุรกิจเฉพาะด้าน นั่นก็หมายความว่า ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจประเภทใด จำเป็นจะต้องเริ่มต้นจากความสนใจหรือรู้สึกชอบในสิ่งนั้นเสียก่อน และพร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่เพื่อนำมาใช้ในการประกอบธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จ

2. เกี่ยวกับหลักการจัดการ (Management Principles) ฟาโยร์เชื่อว่า ได้วางหลักการทั่วไปที่ใช้ในการจัดการไว้ 14 ข้อ คือ

2.1 หลักเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ฟาโยร์ เชื่อว่า อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ และอำนาจหน้าที่ที่ควรจะมีเท่ากับความรับผิดชอบนั้น คือ เมื่อผู้ใดได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานใดงานหนึ่ง ผู้นั้นควรจะได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่เพียงพอที่จะใช้ปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดี

2.2 หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว การกระทำใดๆ คนงานควรได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวเท่านั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสนในคำสั่งที่เกิดขึ้นนั้น

2.3 หลักของการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ทั้งนี้เพราะกิจกรรมของกลุ่มที่มีเป้าหมายอันเดียวกัน ควรจะต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นไปตามแผนงานเพียงอันเดียวร่วมกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายขององค์กรในที่สุด

2.4 หลักของการชี้แจงไว้ซึ่งสายงาน ซึ่งก็คือสายการบังคับบัญชา จากระดับสูงมาระดับต่ำสุดในองค์กร ที่จะเอื้ออำนวยให้การบังคับบัญชาเป็นไปตามหลักของการมีผู้ประกอบการเจ้าของธุรกิจเพียงคนเดียว และช่วยให้เกิดระเบียบในการติดต่อสื่อสารในองค์กรอีกด้วย

2.5 หลักของการแบ่งงานกันทำ คือการแบ่งงานกันตามความถนัด เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ของบุคลากรในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามหลักเศรษฐศาสตร์

2.6 หลักเกี่ยวกับระเบียบวินัย ระเบียบวินัยในการทำงานนั้นเกิดจากการปฏิบัติตามข้อตกลงในการทำงาน โดยมุ่งที่จะก่อให้เกิดความเคารพเชื่อถือและทำงานตามหน้าที่ด้วยความตั้งใจ ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาจะต้องมีความยุติธรรมและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย

2.7 หลักของการถือประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองจากประโยชน์ส่วนรวม ระบุไว้ว่าเป้าหมายและผลประโยชน์ ส่วนได้ส่วนเสียของส่วนรวมของกลุ่ม จะต้องมีความสำคัญ

เหนือกว่าเป้าหมายของส่วนบุคคลหรือของส่วนย่อยต่างๆ เพื่อที่จะให้สำเร็จผลตามเป้าหมายของธุรกิจนั้น อย่างมีประสิทธิภาพ

2.8 หลักของการให้ผลประโยชน์ตอบแทน ต้องมีความยุติธรรมและให้เกิดความพอใจ และประโยชน์มากที่สุดแก่ทั้ง 2 ฝ่าย คือลูกจ้างและนายจ้าง ให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน

2.9 หลักของการรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง การจัดการควรจะต้องมีการรวมอำนาจไว้ที่จุดศูนย์กลางเพื่อที่จะควบคุมส่วนต่างๆ ขององค์การไว้ได้เสมอ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์รวมสูงสุดเท่าที่จะทำได้

2.10 หลักของความมีระเบียบเรียบร้อย การจัดระเบียบสำหรับการทำงานของพนักงานในองค์กรนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องกำหนดลักษณะและขอบเขตของงานให้ถูกต้อง ชัดเจนพร้อมทั้งระบุถึงความสัมพันธ์ต่องานอื่น เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

2.11 หลักของความเสมอภาค ผู้บริหารต้องยึดถือเรื่องของความเอื้ออารีและความยุติธรรมเป็นหลัก เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความจงรักภักดี และอุทิศตนในการทำงานให้กับองค์กร

2.12 หลักของความมีเสถียรภาพของการว่าจ้างทำงาน การที่คนเข้าออกมากย่อมเป็นสาเหตุของการสิ้นเปลือง และทำให้การจัดการงาน ไม่เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้นทั้งผู้บริหารและพนักงานจะต้องใช้เวลาระยะหนึ่งเพื่อเรียนรู้งานจนทำได้ดีเสียก่อน

2.13 หลักของความคิดริเริ่ม การช่วยคิดริเริ่มของพนักงานทุกคนภายในขอบเขตที่คนนั้นพึงมี จะเป็นพลังอันสำคัญที่จะทำให้องค์กรเข้มแข็งขึ้น ตลอดจนแผนงานและเป้าหมายต่างๆ ก็จะถูกทำให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดด้วย

2.14 หลักของความสามัคคี คือ การเน้นถึงความจำเป็นที่ทุกคนในองค์กรจะต้องทำงานเป็นกลุ่มที่อันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อจะให้เกิดการบรรลุเป้าหมายขององค์การเป็นอย่างดี

สำหรับแนวคิดการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ มี 3 วิธีการ ดังนี้ (ธงชัย สันติวงษ์, 2540: 65-71)

1. วิธีการบริหารแบบตัดสนใจการศึกษาตามแบบนี้มีกรการใช้เครื่องมือสมัยใหม่คือ “การวิเคราะห์เชิงปริมาณ” เป็นอันมาก ประโยชน์หรือข้อดีของการใช้เครื่องมือดังกล่าวก็คือ ช่วยให้มีเครื่องมือสำหรับการพิจารณาสิ่งต่างๆ รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้เป็นอย่างดี ส่วนข้อเสียคือ ทำให้เกิดการมองข้ามสิ่งที่เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือนี้ได้

2. วิธีการบริหารแบบระบบ เพื่อการปรับตัว การศึกษาตามแบบวิธีนี้การศึกษาจะสนใจพิจารณาถึงความสัมพันธ์ขององค์การ ที่จะต้องทำการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการกระทำต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกองค์การ

3. วิธีการบริหารตามสถานการณ์ เป็นวิธีการบริหารที่เปิดโอกาสให้สามารถรับรู้ถึงปัญหาที่ย่างยากลำบากต่างๆ ที่มักจะมียู่ในองค์การสมัยใหม่ในยุคปัจจุบัน

สถานการณ์ของอุตสาหกรรมเซรามิกในปัจจุบัน

อุตสาหกรรมเซรามิก เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นส่วนใหญ่ และมีการจ้างแรงงานจำนวนมากในกระบวนการผลิตจึงเป็นอุตสาหกรรมที่ช่วยกระจายรายได้ไปสู่ชนบท ปัจจุบันอุตสาหกรรมเซรามิกมีมูลค่าเพิ่มปี ละกว่า 20,000 ล้านบาท อุตสาหกรรมเซรามิกแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มสำคัญ คือ กลุ่มกระเบื้องเซรามิก กลุ่มเครื่องสุขภัณฑ์ กลุ่มเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร กลุ่มของชำร่วยและเครื่องประดับ และกลุ่มลูกค้าด้วยไฟฟ้า อุตสาหกรรมเซรามิกเป็นหนึ่งในคลัสเตอร์อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมเซรามิกที่ใช้ในงานก่อสร้างมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มกระเบื้องเซรามิก และ กลุ่มเครื่องสุขภัณฑ์ มีมูลค่าการผลิตประมาณร้อยละ 33 ของการผลิตเซรามิกทั้งหมด ไทยจัดอยู่ในลำดับที่ 12 ของโลกในการนำเข้าและส่งออก ผลิตภัณฑ์เซรามิก มีมูลค่าการส่งออก 520.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเป็นประเทศที่มีมูลค่าการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิกสูงเป็นลำดับ 1 ของประเทศในกลุ่มอาเซียนมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เซรามิก โดยส่วนใหญ่ของโลกเป็นการค้ากระเบื้องปูพื้นและบุผนังมากที่สุด โดยเฉพาะกระเบื้องปูพื้นและบุผนังประเภทที่มีการเคลือบ ในปี พ.ศ. 2550 มีสัดส่วนปริมาณการใช้กระเบื้อง 1.37 ตารางเมตรต่อคนต่อปี นอกจากนี้แหล่งผลิตกระเบื้องเซรามิกที่สำคัญของโลก ยังอยู่ในเขตเอเชีย และเป็นเขตที่มีการขยายกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่อง ผู้ส่งออกกระเบื้องปูพื้นและบุผนังที่สำคัญของโลก ได้แก่ ประเทศอิตาลี สเปน และจีน ในขณะที่ประเทศสหรัฐอเมริกา รัสเซีย ฝรั่งเศส และเยอรมนีจะเป็นผู้นำเข้าที่สำคัญ และเป็นที่น่าสังเกตว่า แหล่งผลิตกระเบื้องปูพื้นและบุผนัง มักจะตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งที่มีการใช้งาน โดยการค้ากระเบื้องปูพื้นและบุผนัง ส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีระยะทางการขนส่งไม่ห่างกันมากนัก เช่น การค้าในกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรปและประเทศในกลุ่มเอเชียเครื่องสุขภัณฑ์มีมูลค่าการค้าร้อยละ 11.68 ของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เซรามิกทั้งหมดของโลก และส่วนใหญ่เป็นเครื่องสุขภัณฑ์ชนิดพอร์ซเลน ปริมาณการใช้เครื่องสุขภัณฑ์เซรามิกเทียบกับจำนวนประชากรโลกจะคิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 0.03 ชิ้นต่อคนต่อปี ซึ่งการค้าเครื่องสุขภัณฑ์ในปี พ.ศ. 2551 ประเทศจีน เยอรมนี

อิตาลี และสเปนเป็นผู้ส่งออกหลัก ในขณะที่สหรัฐอเมริกา สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และบางประเทศในสหภาพยุโรปเป็นประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารมีมูลค่าการค้าร้อยละ 14.04 ของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เซรามิกทั้งหมดของโลก โดยในปีพ.ศ.2552 ประเทศที่เป็นผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก ได้แก่ ประเทศจีน เยอรมนี สหราชอาณาจักร ในขณะที่ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป เช่น ฝรั่งเศสและอิตาลี ของชำร่วยและเครื่องประดับมีมูลค่าการค้าร้อยละ 4.09 ของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เซรามิกทั้งหมดของโลก โดยมีประเทศจีนและสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ส่งออกและนำเข้าที่สำคัญของโลกตามลำดับ ในขณะที่การค้าลูกถ้วยไฟฟ้ามีส่วนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 3.41 ของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เซรามิกทั้งหมดของโลก ประเทศเยอรมนี ญี่ปุ่น และจีนเป็นผู้ส่งออกที่สำคัญ ในขณะที่เยอรมนีและจีนก็มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ประเภทนี้มากเช่นเดียวกัน สถานภาพอุตสาหกรรมเซรามิกของประเทศไทย อุตสาหกรรมเซรามิกเป็นอุตสาหกรรมที่มีความหลากหลายของผู้ประกอบการในกลุ่มผลิตภัณฑ์ต่างๆ และความหลากหลายของเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต ตั้งแต่เทคโนโลยีระดับชาวบ้าน ไปจนถึงเทคโนโลยีระดับสูง อุตสาหกรรมเซรามิก มีส่วนช่วยในการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการนำวัตถุดิบในประเทศมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ และเกิดการจ้างงานในประเทศสูงถึง 75,000 คนต่อปี นอกจากนี้อุตสาหกรรมเซรามิกยังสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศด้วยการส่งออกที่มีมูลค่ามากถึง 30,000 ล้านบาท อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมเซรามิก มีตลาดภายในประเทศที่ค่อนข้างจำกัด ดังนั้น การเติบโตของอุตสาหกรรมนี้ จำเป็นต้องพึ่งพาการส่งออกเป็นสำคัญ สำหรับข้อมูลกำลังการผลิตและสัดส่วนการใช้วัตถุดิบ โดยประมาณของอุตสาหกรรมเซรามิก ในแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่สำคัญนั้นมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2-1 ซึ่งจะเห็นว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุด คือ กระเบื้องเซรามิก จึงนับได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่จะบ่งบอกถึงสถานภาพการผลิตของอุตสาหกรรมนี้ได้เป็นอย่างดี โดยรวมแล้วอุตสาหกรรมเซรามิก มีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบในประเทศสูงกว่าร้อยละ 75 จึงเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้มาก อุตสาหกรรมหนึ่ง โดยมีแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญอยู่ในจังหวัดต่างๆ ได้แก่ ลำปาง สระบุรี ระนอง และราชบุรี เป็นต้น การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 เป็นอีกหนึ่งโอกาสในการหาตลาดการลงทุนของผู้ประกอบการในประเทศไทย ในอาเซียน จาก การใช้ ประโยชน์ทางด้านภาษีและมาตรการต่าง ๆ ผู้ประกอบการและภาครัฐจำเป็นต้องมีการปรับตัวในการหาโอกาสจาก AEC ให้ได้มากที่สุด

ตาราง 4 องค์ประกอบสำคัญของ AEC Blueprint

การเป็นตลาดเดี่ยว ฐานการผลิตร่วมกัน	ส่งเสริมขีดความสามารถ ในการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างเสมอภาค	การบูรณาการเข้ากับ เศรษฐกิจโลก
1. เปิดเสรีการค้าสินค้า (AFTA)	ส่งเสริมการสร้าง ความสามารถในด้าน	ส่งเสริมการรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจของ	ส่งเสริมการรวมกลุ่มเข้า กับประชาคมโลกโดย
2. เปิดเสรีการค้าบริการ (AFAS)	ต่างๆ - นโยบายการแข่งขัน	สมาชิกและลดช่องว่าง ของระดับการพัฒนา	เน้นการปรับประสาน นโยบายเศรษฐกิจของ
3. เปิดเสรีการลงทุน (AIA)	- การคุ้มครองผู้บริโภค - ทรัพย์สินทางปัญญา	ระหว่างสมาชิกเก่าและ ใหม่ เช่น	อาเซียนกับประเทศ ภายนอกภูมิภาค เช่น
4. เคลื่อนย้ายเงินทุน ระหว่างกันได้ดีขึ้น	- กฎระเบียบภาษีอากร - การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน เช่น การเงิน	- การพัฒนา SMEs - แผนงานการริเริ่มการ รวมตัวอาเซียน	- การจัดทำเขตการค้า เสรี
5. เปิดเสรีการ เคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือ	การขนส่ง และ เทคโนโลยีสารสนเทศ	(Initiative for ASEAN Integration	- การสร้างเครือข่ายใน ด้านการผลิตจำหน่าย เป็นต้น
6. รวมกลุ่มสาขาสำคัญ		: IAI)	

ที่มา: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2555: ระบบออนไลน์)

AEC Blueprint ประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก ซึ่งอ้างอิงมาจากเป้าหมายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 (Bali Concord II)

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (Single Market and Production Base) โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ได้แก่ การยกเลิกภาษีศุลกากร การยกเลิกอุปสรรคทางการค้าที่มีไข่มุก (NTBs) กำหนดมาตรฐานอาเซียน การปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า การอำนวยความสะดวกทางการค้า การปรับประสานพิธีการศุลกากรการจัดตั้ง ASEAN Single Window ปรับประสานมาตรฐานและลดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า และการเปิดเสรีภาคบริการ และการลงทุน

2. การพัฒนาไปสู่ภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง (Highly Competitive Economic Region) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน ซึ่งจะให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายอื่น ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น การมีกฎหมายสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง และ

เทคโนโลยีสารสนเทศ) และความร่วมมือด้านพลังงาน มาตรการภาษีที่เหมาะสม (Taxation) การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค มีความเท่าเทียมกันในแต่ละประเทศ (Equitable Economic Development) สนับสนุนและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การลดช่องว่างระดับการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกใหม่และสมาชิกเก่า ผ่านโครงการต่างๆ เช่น โครงการ Initiative for ASEAN Integration (IAI) และ ASEAN-help-ASEAN Programs เป็นต้น

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (Integration into Global Economy) เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำ เขตการค้าเสรี การให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุนภายใต้เขตการลงทุนอาเซียน (AIA) กับนักลงทุนภายนอกอาเซียน และ การสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต จำหน่าย เป็นต้น

ประเทศในอาเซียนมีความหลากหลายและความพร้อมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป มีทั้งกลุ่มที่มีความชำนาญในด้านเทคโนโลยี กลุ่มที่เป็นฐานการผลิต และกลุ่มที่มีทรัพยากรและแรงงานสำหรับการผลิต ดังนั้น ไทยจึงจำเป็นต้องพิจารณาเลือกใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ของแต่ละประเทศให้เหมาะสมนอกจากนี้ ยังมีโอกาสการเป็นฐานการผลิตให้อุตสาหกรรมไทย ซึ่งอาจจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องการย้ายฐานการผลิตของบางอุตสาหกรรมออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันโดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน และแรงงานกึ่งฝีมือ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร สิ่งทอเฟอร์นิเจอร์ แปรรูปผลิตภัณฑ์ไม้ หรือการร่วมลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น ทั้งภาครัฐและเอกชนไทยควรให้ความสำคัญกับ AEC เร่งปรับตัว ซึ่งใช้โอกาสจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงในหลายๆ สาขา อาทิเช่น สาขาผลิตภัณฑ์อาหาร ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ถือว่ามีความสำคัญต่อการกำหนดแนวทางให้บุคลากรในองค์กรธุรกิจดำเนินงานไปได้อย่างมีแบบแผน แม้ว่าธุรกิจเหล่านั้น จะมีความแตกต่างกันที่ตัวสินค้าและบริการก็ตาม แต่จุดหนึ่งเหมือนกันก็คือผู้ประกอบการจำเป็นจะต้องมีพื้นฐานด้านขีดความสามารถภายในตัวเองที่เป็นแรงผลักดันนำมาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ ในการศึกษาด้านขีดความสามารถของผู้ประกอบการเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของแต่ละบุคคล

ซึ่งมีแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งงานวิจัยที่ศึกษาด้านขีดความสามารถของผู้ประกอบการ มีดังนี้

สาคร ประไพพงษ์ และคณะ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการพึ่งพาตนเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการพึ่งพาตนเอง และขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนในการพึ่งพาตนเอง พบว่าในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบไปด้วย รูปแบบการจัดเวทีการเรียนรู้ระดับตำบลที่ต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้นำที่ต้องเข้าร่วมเวทีอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ส่วนในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองนั้นต้องเริ่มตั้งแต่การคัดเลือกผู้นำชุมชนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและอาสาสมัครเข้ามาหมู่บ้านละ 3-5 คน เข้ามาเป็นทีมงานตำบล ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้กระบวนการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ สำหรับประเด็นการเพิ่มขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนในการพึ่งพาตนเองนั้น พบว่า จากการที่เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วมได้สร้างการยอมรับตัวเจ้าหน้าที่มากขึ้น เพราะเจ้าหน้าที่มีภารกิจและบทบาทชัดเจนในการเป็นที่ปรึกษาส่งเสริม แนะนำ ประสานงานในลักษณะผู้อำนวยความสะดวก และได้สร้างความรู้ความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ในการส่งเสริมการเกษตรแบบยั่งยืน โดยการเรียนรู้ร่วมกันกับเกษตรกร

ศรียุทธ วิฑูรธินพงษ์ (2546) โดยศึกษาเรื่อง การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย ซึ่งได้ทำการศึกษาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย โดยเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ ประเทศจีน ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ระหว่างปี 2539 – 2543 โดยใช้ดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Revealed Comparative Advantage) ในการศึกษาและศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยในด้านการผลิต การบริโภค โครงสร้างการตลาด การส่งออก การนำเข้า และการแข่งขัน เพื่อให้เห็นภาพรวมของอุตสาหกรรม นอกจากนี้แล้ว ยังได้ศึกษาถึงปัญหา และอุปสรรคที่อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยที่ประสบอยู่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับตัว และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย ผลการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปในแต่ละประเภทพบว่า ค่าเฉลี่ย RCA ที่ได้ของแต่ละประเทศมีค่ามากกว่า 1 แสดงให้เห็นว่าแต่ละประเทศ ต่างก็มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูป ยกเว้นเฉพาะ การผลิตสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปผ้าใยและถักนูนเท่านั้น ที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต โดยที่จีน เป็นประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสูงสุด รองลงมา

ได้แก่ ฟิlippินส์ ไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ตามลำดับ ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูป ประเทศไทย ยังมีความสามารถในการแข่งขันแต่มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากประสบปัญหาสำคัญหลายประการ หากภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือกันแก้ไขปัญหา เร่งปรับตัว และพัฒนาในทุกด้าน เพื่อเตรียมพร้อมต่อการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศต่างๆ โดยการรักษา และหารสร้างความได้เปรียบโดยการเปรียบเทียบการแข่งขัน มุ่งเน้นการพัฒนา และยกระดับศักยภาพในการผลิต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยให้สูงขึ้นแล้ว อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยก็ยังสามารถยืนหยัดและมีบทบาทในตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดโลกได้

รุ่งรัชชา เกษณ์วิถิ (2548) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาขีดความสามารถจริงของผู้ประกอบการกิจการขนาดย่อมสตรีกับขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ให้บริการ : กรณีศึกษา กิจการรับเลี้ยงเด็กเล็กเอกชนในเขตจังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขีดความสามารถจริงของผู้ประกอบการกิจการขนาดย่อมสตรีกับขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ให้บริการ กิจการรับเลี้ยงเด็กเอกชน ในเขตพื้นที่จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการสตรีส่วนมากมีสถานภาพสมรส อายุอยู่ระหว่าง 35-39 ปี และ 40 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี และ กิจการแบบเจ้าของคนเดียว ระยะเวลาดำเนินกิจการตั้งแต่ 1-3 ปี และมากกว่า 5 ปีขึ้นไป มีบุคลากรตั้งแต่ 1-5 คน จำนวนเงินลงทุนอยู่ระหว่าง 500,000 – 1,000,000 บาท ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการสตรีอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทักษะที่ดีต่อเด็ก ความรู้ด้านโภชนาการ ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และอาชีพอนามัย ความสามารถในการจัดกิจกรรม ความรู้ด้านพัฒนาการเด็กเล็ก ความรู้ด้านการปฐมพยาบาล ตามลำดับ ส่วนขีดความสามารถทั่วไปโดยรวมก็อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ขีดความสามารถด้านกฎหมายและขีดความสามารถด้านการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ขีดความสามารถด้านเศรษฐกิจและการอบรมพนักงานซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับมาก รวมทั้งความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และการตลาดอยู่ในระดับมากเช่นกัน ยกเว้นขีดความสามารถด้านการสร้างเครือข่ายอยู่ในระดับปานกลาง และผลจากการศึกษาขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ให้บริการ พบว่า ผู้ประกอบการสตรีกิจการรับเลี้ยงเด็กมีขีดความสามารถในภาพรวมใกล้เคียงกับขีดความสามารถที่ถูกคาดหวังและประสงค์จะให้เป็น ส่วนขีดความสามารถที่ผู้ประกอบการต้องการให้ผู้ประกอบการสตรีพัฒนา ได้แก่ ขีดความสามารถด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ขีดความสามารถด้านเครือข่ายการอบรมบุคลากร ด้านการตลาด และพัฒนาความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ผู้ประกอบการสตรีมีข้อเสนอแนะพร้อมแสดงความคิดเห็น โดยต้องการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐบาลในการช่วยจัดหาวิทยากรพร้อมทั้งสถานที่ที่ใช้ในการอบรมรัฐบาล

เข้ามามีบทบาทกำหนดมาตรฐานกิจการรับเลี้ยงเด็กเล็กอย่างเป็นรูปธรรมและมีการดำเนินงาน พร้อมทั้งเป็นตัวกลางประสานการสร้างเครือข่ายกิจการรับเลี้ยงเด็กเล็กทั่วประเทศ

ศิขชา งามศิริ (2548) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาขีดความสามารถจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม กรณีศึกษาผู้ประกอบการสมุนไพรเวชสำอาง ในเขตจังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ผลิตสมุนไพรเวชสำอางตามความต้องการของผู้รับบริการในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งได้แบ่งการศึกษา ดังนี้ ขีดความสามารถหลัก ได้แก่ ความรู้ด้านคุณภาพ ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร จรรยาบรรณในอาชีพ ความซื่อสัตย์ ความมีใจรักในงานผลิต ความรู้ด้านกรรมวิธีในการผลิต และความสามารถในการสร้างนวัตกรรม ส่วนขีดความสามารถทั่วไป ได้แก่ การตลาด การจัดการวัตถุดิบ เครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน คอมพิวเตอร์ และการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทสมุนไพรเวชสำอางในเขตจังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุในช่วง 31-40 ปี ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์ธุรกิจอยู่ในช่วง 1-5 ปี โดยจำแนกข้อมูลเป็นขีดความสามารถหลัก ผู้ประกอบการสมุนไพรเวชสำอางในเขตจังหวัดชลบุรี พบว่า มีระดับขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ประสบการณ์ในธุรกิจในแต่ละช่วงอยู่ในระดับที่มาก ระดับการศึกษามีระดับมาก ขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการสมุนไพรเวชสำอางในเขตจังหวัดชลบุรี พบว่า เพศหญิงระดับขีดความสามารถทั่วไปในระดับมาก ชายมีระดับขีดความสามารถปานกลาง ในแต่ละช่วงอายุอยู่ในระดับปานกลาง ขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการสมุนไพรเวชสำอางในเขตจังหวัดชลบุรี จากความคิดเห็นของลูกค้า พบว่าผู้ประกอบการในมุมมองของลูกค้า มีความจริงต่อลูกค้าทั้งด้านความรู้จริงด้านสมุนไพร และคุณภาพสินค้า และบริการ รวมไปถึงบรรจุภัณฑ์ และสื่อสารกับลูกค้า ข้อเสนอแนะควรมีการพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการในด้านต่างๆ เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า รวมทั้งเสนอแนะให้มีการวิจัยในหัวข้อเดียวกันทุกพื้นที่ทั่วประเทศเพื่อสร้างมิติด้านขีดความสามารถผู้ประกอบการในมุมมองอื่นๆ ให้เกิดขึ้น

สรารุช หนุเงิน (2548) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทกิจการสถานประกอบการสปาในจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขีดความสามารถที่มีอยู่จริงและขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทกิจการสถานประกอบการสปา ในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการเพศหญิงมีขีดความสามารถมากกว่าเพศชายเล็กน้อย โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมีอายุตั้งแต่ 51-60 ปี มีขีดความสามารถมากที่สุด ผู้มีประสบการณ์ในธุรกิจสปาต่ำกว่า 1 ปี มีขีดความสามารถมากที่สุด และผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีขีดความสามารถมากที่สุด และพบว่าขีดความสามารถของผู้ประกอบการมี

ความใกล้เคียงกับขีดความสามารถที่พึงประสงค์จากความคิดเห็นของลูกค้า และให้ข้อเสนอแนะว่า สิ่งที่เพิ่มอำนาจในการแข่งขันธุรกิจคือ การปรับตัวให้ทันสมัย สร้างความพึงพอใจในการบริการที่ดีแก่ลูกค้า สำหรับด้านการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ ถือเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่ง

พุทธรศิริ ชั้นเจริญ (2549) ทำการวิจัยเรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สำหรับธุรกิจตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศด้วยใบตราส่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษารูปแบบขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับธุรกิจตัวแทนรับขนส่งสินค้าด้วยใบตราส่งอิเล็กทรอนิกส์ โดยเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์และข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่มีผลต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจใช้ใบตราส่งอิเล็กทรอนิกส์ ของผู้ส่งออกในประเทศไทย ปัจจัยความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการตัดสินใจใช้ใบตราส่งอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ส่งออกในประเทศ ผลการศึกษาวินิจฉัยพบว่า เมื่อทราบว่าคุณภาพการบริการส่วนใหญ่มีทุกๆตำแหน่ง ระยะเวลาในการทำงานที่แตกต่างกันสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมากำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวางแผนนโยบายและกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง จากนั้นเมื่อทราบถึงระดับค่าความคาดหวังของผู้ใช้บริการ ในแต่ละด้านที่มีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด เราก็สามารถทำการวิจัยและพัฒนาการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อการดำเนินงานของผู้ใช้บริการให้มากยิ่งขึ้น และเมื่อเราทราบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความคาดหวังอย่างไร เราก็สามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาวางกลยุทธ์ได้อย่างถูกต้องเพื่อกระตุ้นการตอบสนองจากกลุ่มผู้ใช้บริการ

วรารักษ์ศิริ ทรงศีล (2549) ศึกษาเรื่อง การกำหนดขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการของบุคลากร : กรณีศึกษา บริษัท เอ็น เอส เล แบร์ริงส์ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดขีดความสามารถหลัก (Core Competency) และขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ (Managerial Competency) ของบุคลากรในองค์กร เพื่อนำไปปรับใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในกิจกรรมต่างๆ ของบริษัท เอ็น เอส เล แบร์ริงส์ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด การศึกษานี้ใช้วิธีดำเนินการศึกษาผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยที่การวิจัยเชิงคุณภาพจะนำมาใช้ในขั้นตอนของการสัมภาษณ์ผู้บริหารและพนักงานตำแหน่งระดับบังคับบัญชาซึ่งเป็นพนักงานดีเด่น ซึ่งจะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) และการวิจัยเชิงปริมาณจะถูกนำมาใช้ในขั้นตอนของการสำรวจ (Survey) ความคิดเห็นของผู้บริหารและพนักงานที่ดำรงตำแหน่งระดับบังคับบัญชา โดยแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นจะถูกนำไปสำรวจโดยจำนวนประชากรทั้งหมด 83 คน ซึ่งเป็นพนักงานในตำแหน่งระดับบังคับบัญชาประกอบด้วย พนักงานระดับตำแหน่งผู้จัดการทั่วไป จำนวน 6 คน

พนักงานระดับ ตำแหน่งผู้จัดการ จำนวน 11 คน พนักงานระดับตำแหน่งหัวหน้าแผนก จำนวน 12 คน และพนักงานระดับตำแหน่งหัวหน้าหน่วย จำนวน 54 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วย สถิติ ความถี่, ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาที่ได้คือ โมเดลขีดความสามารถของ บริษัทฯ ซึ่งประกอบด้วย

1. ขีดความสามารถหลักของบุคลากร (Employee Core Competency) ที่มีความ จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับที่มีความจำ เป็นมากที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น 6 รายการ ดังนี้ ลำดับที่ 1 การมีสำนึกของความรับผิดชอบ ลำดับ ที่ 2 การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ลำดับที่ 3 การมุ่งสู่ผลสำเร็จ ลำดับที่ 4 ความรับผิดชอบต่อสังคมลำดับที่ 5 การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และลำดับสุดท้าย คือ การทำงานเป็นทีม

2. ขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ (Managerial Competency) ที่มีความ จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในตำแหน่งระดับบังคับบัญชา ซึ่งพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับที่มีความจำเป็นมากที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น 8 รายการ ดังนี้ ลำดับที่ 1 การแก้ไขปัญหา ลำดับที่ 2 การเป็นผู้นำและสร้างแรงบันดาลใจ ลำดับที่ 3 การตัดสินใจ ลำดับที่ 4 การมุ่งเน้นลูกค้า ลำดับที่ 5 การพัฒนาบุคลากร ลำดับที่ 6 การประสานความร่วมมือ ลำดับที่ 7 ความสามารถที่จะ ทำงานได้แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่กดดัน และลำดับสุดท้าย คือความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล

ชเนตตี พุ่มพฤษย์ (2551) ศึกษาเรื่อง ขีดความสามารถของผู้ประกอบการบริษัท ตัวแทนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ไอทีในเขตอำเภอเมือง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จาก การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และศึกษาปัจจัยที่มีผล ต่อขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ จำนวน 40 แห่ง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยทางประชากรของผู้ประกอบการ ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการประกอบกิจการ เงิน ลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ และแบบสอบถามขีดความสามารถหลักเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้ประกอบการ ได้แก่ การมุ่งเน้นเป้าหมาย การให้ความสำคัญต่อลูกค้า จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ การ สร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ และความสามารถในการสร้างนวัตกรรม ส่วนความสามารถ ทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ความสามารถทางการตลาด ความรู้ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ความรู้การบริหารด้านบัญชี และการเงิน การสร้างเครือข่าย และ การสื่อสาร สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานของประชากร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการบริษัทตัวแทนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ไอทีในเขตอำเภอเมือง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 31-35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจอยู่ในช่วง 1-5 ปี และ 11-20 ปี

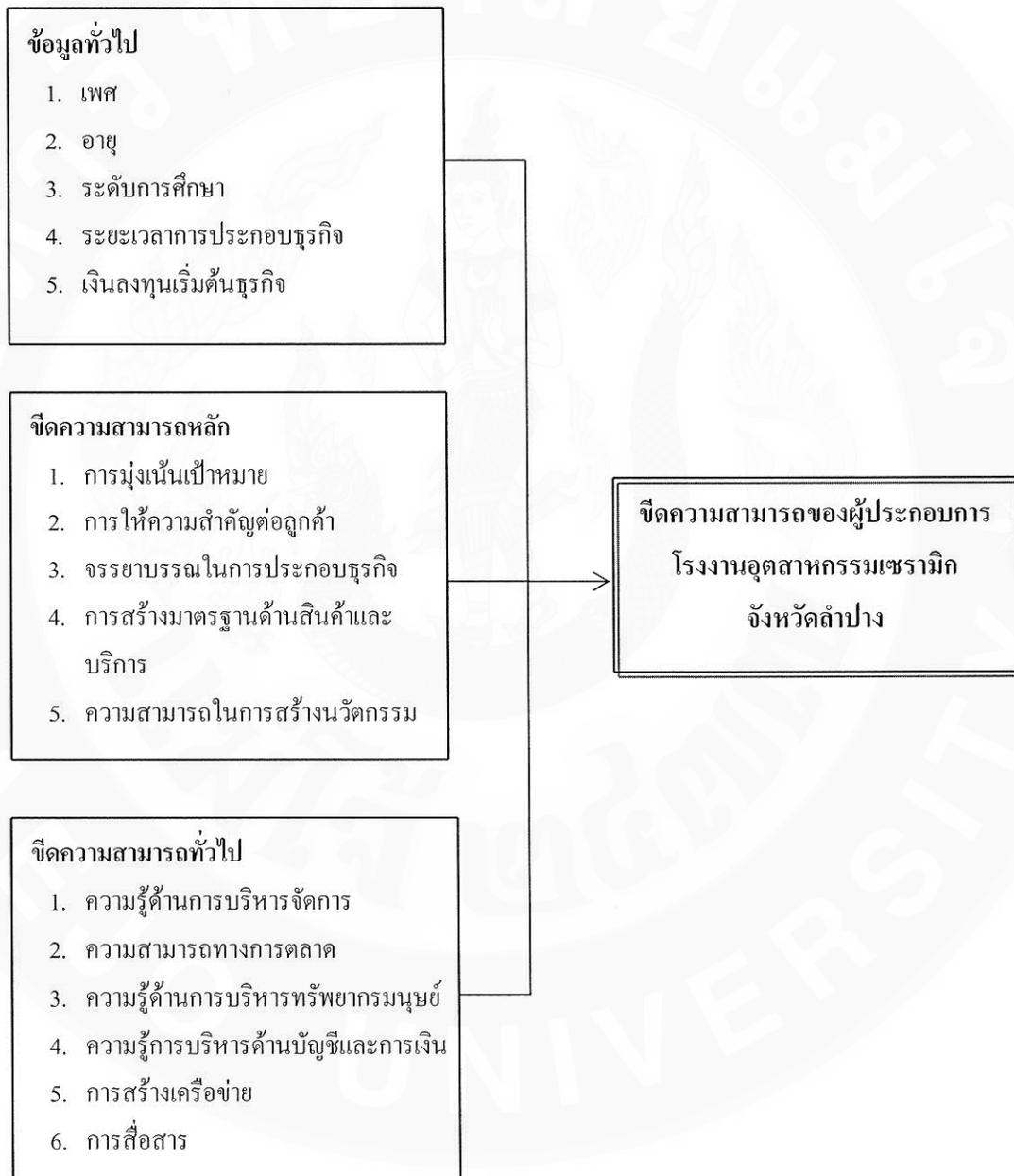
ส่วนมากลงทุนเริ่มต้นระหว่าง 1,000,000-5,000,000 บาท ระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ บริษัทตัวแทนคอมพิวเตอร์และไอที โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความแตกต่างด้านเพศ อายุ ระยะเวลาการประกอบกิจการ และสาขาที่จบการศึกษา มีขีดความสามารถหลักในระดับมากไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษามีขีดความสามารถหลัก ในระดับมากเท่ากัน ยกเว้นการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรีมีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจที่ต่างกันมีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกัน ยกเว้นช่วงเงินลงทุน 1,000,000-5,000,000 บาท มีขีดความสามารถหลักในระดับมากที่สุด ส่วนด้านระดับขีดความสามารถทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความแตกต่างด้านเพศ อายุ สาขาที่จบการศึกษา ระยะเวลาการประกอบกิจการ เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ มีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษามีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกันทุกระดับการศึกษา ยกเว้นระดับศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี มีขีดความสามารถทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ประกอบการควรมีบริการที่ดีและเสริมสร้างความเชื่อมั่นทางด้านเทคโนโลยีให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ควรมีการวิจัยลักษณะการเปรียบเทียบระหว่างภูมิภาคกับจังหวัดต่างๆ และศึกษาปัจจัยที่กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน อันเป็นปัจจัยที่นำมาสู่ความสำเร็จ

ภาคสรุป

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี ที่มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของผู้วิจัย พบว่ามีแนวคิดที่สามารถนำมาใช้ในงานวิจัยได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ, แนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถ, แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าในเรื่องของขีดความสามารถมีแนวทางและวิธีการที่ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ การศึกษาเป็นไปในแนวทางของการประเมินระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจและในอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งจะเป็นการประเมินขีดความสามารถในด้านใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับลักษณะการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการหรืออุตสาหกรรมนั้นๆ ซึ่งในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขีดความสามารถในการประเมินตนเองของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปางออกเป็น 2 ประเภท คือ ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการและขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ ซึ่งขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ ได้แก่ การมุ่งเน้นเป้าหมาย การให้ความสำคัญต่อลูกค้า การสร้างมาตรฐานและบริการ จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ และความสามารถในการสร้างนวัตกรรม ส่วนขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ความสามารถทางการตลาด ความรู้ด้านการ

บริหารทรัพยากรมนุษย์ ความรู้การบริหารด้านบัญชีและการเงิน การสร้างเครือข่าย และความสามารถในการสื่อสาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานงานวิจัย โดยเลือกระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการ เนื่องจากอยากทราบว่าระยะเวลาที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการจะมีระดับขีดความสามารถที่แตกต่างหรือไม่ ซึ่งสมมติฐานมีดังนี้

1. ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่ต่างกัน มีผลต่อระดับขีดความสามารถหลักที่ต่างกัน
2. ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่ต่างกัน มีผลต่อระดับขีดความสามารถทั่วไปที่ต่างกัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง “ขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกจังหวัดลำปาง” ได้กำหนดแนวทางการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกจังหวัดลำปาง ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

ตาราง 5 ประเภทโรงงานเซรามิก

ประเภทโรงงาน	เครื่องจักร/แรงม้า
1	ไม่เกิน 20 แรงม้า
2	20 แรงม้า แต่ไม่เกิน 50 แรงม้า
3	50 แรงม้าขึ้นไป

ที่มา: สมาคมเครื่องปั้นดินเผาลำปาง (2555)

ทางผู้วิจัยได้เลือกใช้โรงงานประเภทที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นกลุ่มโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมใหญ่ผลิตเพื่อส่งออกทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีจำนวน 108 โรงงาน ดังนั้นในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการได้โดยการใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตรคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในที่นี้จะกล่าวถึงสูตรของ Yamane (1967) ได้เสนอสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างสัดส่วน 1 กลุ่มโดยสมมติค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.5 และที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากร
 e = ค่าความคลาดเคลื่อน

กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จะใช้ค่า 0.05 แทนค่าในสูตรและจำนวนประชากร คือ จำนวนผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปาง ประเภทที่ 3 (เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตตั้งแต่ 50 แรงม้า ขึ้นไป) จำนวน 108 โรงงาน จากการคำนวณ ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างคือ 85 โรงงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยทำการศึกษาจากแหล่งข้อมูล คือ

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source of Data) โดยเก็บข้อมูลที่เป็นเอกสารและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับขีดความสามารถ บทความจากหนังสือ ผลงานวิจัยตลอดจนแนวคิดจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ การค้นหาข้อมูล ได้จากอินเทอร์เน็ต และรายงานรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ และแหล่งข้อมูลสาธารณะ ได้แก่ เว็บไซต์ต่างๆ เป็นต้น นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และเขียนเป็นข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามในครั้งนี้ โครงสร้างของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษา

แบบสอบถามขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกจังหวัดลำปาง ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาประกอบธุรกิจ และเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก เป็นการทดสอบขีดความสามารถ ได้แก่ การมุ่งเน้นเป้าหมาย การให้ความสำคัญต่อลูกค้า การสร้างมาตรฐานและบริการ จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ และความสามารถในการสร้างนวัตกรรม โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ จากมาตรวัดของ Renis Likert ซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการมาก	ให้ 4 คะแนน

ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการน้อย	ให้ 2 คะแนน
ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก เป็นการสอบถามถึงระดับขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ความสามารถทางการตลาด ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชีและการเงิน การสร้างเครือข่าย และความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ จากมาตรวัดของ Renis Likert ซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการมาก	ให้ 4 คะแนน
ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการน้อย	ให้ 2 คะแนน
ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขีดความสามารถของบุคคล
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอุตสาหกรรมเซรามิก เพื่อนำความรู้มาเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาสิ่งจำเป็นและสิ่งสำคัญในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมเซรามิก
3. กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือ โดยใช้วัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวความคิดและตัวแปรที่จะศึกษาเป็นหลัก
4. สร้างแบบสอบถามขีดความสามารถผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาและนิยามคำศัพท์ นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแก้ไข และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษา
5. ทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม จำนวน 10 ชุด ด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach's alpha Coefficient) จากสูตรที่ รัตนา ศิริพานิช (2532: 182-185) เสนอไว้ คือ

$$R_{\alpha} = \frac{K}{K-1} \frac{(1 - \sum_{st} 2)}{St^2}$$

เมื่อ	r_{α}	คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	K	คือ จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum_{st} 2$	คือ ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	St^2	คือ ความแปรปรวนของแบบสอบถามทุกข้อ

ซึ่งในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ค่าอัลฟาของแบบสอบถาม ดังนี้

5.1 ชีตความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก

จังหวัดลำปาง

5.1.1	การมุ่งเน้นที่เป้าหมาย	มีค่าอัลฟา = 0.712
5.1.2	การให้ความสำคัญต่อลูกค้า	มีค่าอัลฟา = 0.733
5.1.3	จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ	มีค่าอัลฟา = 0.745
5.1.4	การสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ	มีค่าอัลฟา = 0.729
5.1.5	ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม	มีค่าอัลฟา = 0.751

5.2 ชีตความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก

จังหวัดลำปาง

5.2.1	ความรู้ด้านบริหารจัดการ	มีค่าอัลฟา = 0.713
5.2.2	ความสามารถทางการตลาด	มีค่าอัลฟา = 0.736
5.2.3	ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	มีค่าอัลฟา = 0.712
5.2.4	ความรู้การบริหารด้านบัญชีและการเงิน	มีค่าอัลฟา = 0.726
5.2.5	การสร้างเครือข่าย	มีค่าอัลฟา = 0.733
5.2.6	การสื่อสาร	มีค่าอัลฟา = 0.739

ซึ่งค่าอัลฟาของแบบสอบถามแต่ละข้อ สูงกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น เป็นที่ยอมรับได้

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ จำนวน 85 ราย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเก็บแบบสอบถาม ในงานเทศกาลลำปางเซรามิกแฟร์ ครั้งที่ 26 จัดโดยจังหวัดลำปางและหน่วยงานภาคเอกชนในจังหวัดลำปาง ระหว่างวันที่ 1-12 ธันวาคม 2556 ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่าลำปาง และการเข้าไปเก็บข้อมูลในโรงงานเซรามิก จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องของแบบสอบถาม ในกรณีที่ผู้ประกอบการยังไม่ตอบกลับมา หรือว่าตอบกลับมาแล้วมีการผิดพลาดเกิดขึ้นในการตอบ จะมีการขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามกลับอีกครั้ง ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบถ้วน สมบูรณ์ถูกต้องจำนวน 85 ชุด จากนั้นนำแบบสอบถามมาบันทึกรหัส เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาค่าที่ต้องการในการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อนำคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science) และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ทางสถิติ
3. การแปลความหมายคะแนนได้กำหนดความหมายของค่าเฉลี่ยของคำตอบตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535) ดังนี้
  - ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด
  - ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถอยู่ในระดับมาก
  - ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง
  - ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถอยู่ในระดับน้อย
  - ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถอยู่ในระดับน้อยที่สุด
4. การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของประชากร ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ส่วนการวิเคราะห์ขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก ใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis for Variance: ANOVA)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัย ชีตความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก ในจังหวัดลำปาง จำนวน 85 ราย ซึ่งได้มีการกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลและได้มีการแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ตามความมุ่งหมายของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ชีตความสามารถหลักและชีตความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับชีตความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในด้านต่างๆ โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับชีตความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในด้านต่างๆ โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่มีผลต่อระดับชีตความสามารถหลักและชีตความสามารถทั่วไป

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ
โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 6 จำนวน ร้อยละปีจ้ยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัด
ลำปาง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=85)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	43	50.6
หญิง	42	49.4
รวม	85	100.0
2. อายุ		
21 -30 ปี	32	37.7
31 -40 ปี	17	20.0
41 -50 ปี	21	24.7
51 -60 ปี	15	17.6
รวม	85	100.0
3. ระดับการศึกษา		
อนุปริญญา, ปวศ. หรือ ปวช.	16	18.8
ปริญญาตรี	61	71.8
ปริญญาโท	8	9.4
รวม	85	100.0
4. ระยะเวลาในการประกอบกิจการ		
ต่ำกว่า 1 ปี	3	3.5
1 -5 ปี	18	21.2
6 – 10 ปี	30	35.3
11 – 20 ปี	25	29.4
21 ปีขึ้นไป	9	10.6
รวม	85	100.0
5. เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ		
1,000,000 – 5,000,000 บาท	67	78.8
6,000,000 – 10,000,000 บาท	15	17.7
11,000,000 บาทขึ้นไป	3	3.5
รวม	85	100.0

จากตาราง 6 จำนวน ร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 85 ราย ของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง สามารถอธิบายได้ ดังนี้

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 43 ราย และเพศหญิงจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.6 และ 49.4 ตามลำดับ ในเรื่องของอายุพบว่าผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 อายุ 41 -50 ปี มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 อายุ 31 -40 ปี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอายุ 51 -60 ปี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ตามลำดับ

สำหรับระดับการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการทั้งหมดจำนวน 85 ราย ส่วนใหญ่ ผู้ประกอบการที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.8 ผู้ประกอบการที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา, ปวส. หรือ ปวช. มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.8 และ ผู้ประกอบการที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีเพียง 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

ในด้านระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการมีระยะเวลาในการประกอบกิจการต่ำกว่า 1 ปี มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.5 ในช่วง 1 -5 ปี มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.2 ในช่วง 6 – 10 ปี มีจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.3 ในช่วง 11 – 20 ปี มีจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.4 และระยะเวลาดำเนินกิจการตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

นอกจากนี้ในส่วนของเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจนั้น ผู้ประกอบการ 1,000,000 – 5,000,000 บาท มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.8 เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ 6,000,000 – 10,000,000 บาท มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.7 และเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ 11,000,000 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไปของ
ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

ตาราง 7 ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

ขีดความสามารถหลักของ ผู้ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับขีด ความสามารถ	ลำดับที่
1. การมุ่งเน้นเป้าหมาย	4.16	0.47	มาก	4
2. การให้ความสำคัญต่อลูกค้า	4.25	0.53	มาก	1
3. จรรยาบรรณในการประกอบ ธุรกิจ	4.23	0.58	มาก	2
4. การสร้างมาตรฐานด้านสินค้า และบริการ	4.15	0.65	มาก	5
5. ความสามารถในการสร้าง นวัตกรรม	4.19	0.71	มาก	3
รวม	4.19	0.48	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับขีดความสามารถหลักในด้านต่างๆ ซึ่งออกมาในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามการให้ความสำคัญกับลูกค้ามีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้อคำถามอื่นๆ คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 รองลงมาเป็นเรื่องจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และการมุ่งเน้นที่เป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

ตาราง 8 ซัดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

ซัดความสามารถทั่วไปของ ผู้ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับซัด ความสามารถ	ลำดับที่
1. ความรู้ด้านการบริหารจัดการ	4.08	0.62	มาก	3
2. ความสามารถทางการตลาด	3.94	0.61	มาก	5
3. ความรู้ด้านการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	4.10	0.60	มาก	2
4. ความรู้ด้านการบริหารด้าน บัญชี และการเงิน	4.06	0.69	มาก	4
5. การสร้างเครือข่าย	3.81	0.76	มาก	6
6. การสื่อสาร	4.14	0.66	มาก	1
รวม	4.02	0.54	มาก	

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับซัดความสามารถทั่วไปในด้านต่างๆ ซึ่งออกมาในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้อคำถามอื่นๆ คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมาเป็นเรื่องความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ความรู้ด้านการบริหารจัดการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และความสามารถทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ
โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในด้านต่างๆ
โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงาน
อุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (N=85)

ขีดความสามารถหลักของ ผู้ประกอบการ	เพศชาย (N=43)			เพศหญิง (N=42)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับขีด ความสามารถ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับขีด ความสามารถ
1. การมุ่งเน้นเป้าหมาย	4.16	0.40	มาก	4.16	0.54	มาก
2. การให้ความสำคัญต่อ ลูกค้า	4.23	0.50	มาก	4.26	0.57	มาก
3. จรรยาบรรณในการ ประกอบธุรกิจ	4.30	0.46	มาก	4.15	0.67	มาก
4. การสร้างมาตรฐานด้าน สินค้าและบริการ	4.19	0.62	มาก	4.10	0.67	มาก
5. ความสามารถในการ สร้างนวัตกรรม	4.10	0.72	มาก	4.27	0.69	มาก
รวม	4.20	0.39	มาก	4.19	0.56	มาก

จากข้อมูลตามตาราง 9 ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จำแนกตามเพศชายและหญิง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย เป็นเพศชายจำนวน 43 ราย และเพศหญิงจำนวน 42 ราย พบว่า มีระดับขีดความสามารถหลักโดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เพศชายมีขีดความสามารถหลักแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาเป็นด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดคือ ด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ตามลำดับ

เพศหญิงมีขีดความสามารถหลักแต่ละด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับเพศชาย ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 รองลงมาเป็นด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดคือด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ (N=85)

ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ	21 -30 ปี (N=32)			31 -40 ปี (N=17)			41 -50 ปี (N=21)			51 -60 ปี (N=15)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ									
1. การมุ่งเน้นเป้าหมาย	4.22	0.50	มาก	4.28	0.53	มาก	3.99	0.47	มาก	4.13	0.26	มาก
2. การให้ความสำคัญต่อลูกค้า	4.28	0.44	มาก	4.44	0.57	มาก	4.11	0.66	มาก	4.14	0.43	มาก
3. จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ	4.32	0.64	มาก	4.31	0.52	มาก	4.02	0.68	มาก	4.21	0.21	มาก
4. การสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ	4.23	0.67	มาก	4.06	0.81	มาก	3.98	0.55	มาก	4.31	0.48	มาก
5. ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม	4.19	0.81	มาก	4.41	0.71	มาก	3.97	0.65	มาก	4.21	0.49	มาก
รวม	4.25	0.50	มาก	4.30	0.56	มาก	4.01	0.47	มาก	4.20	0.26	มาก

จากข้อมูลตามตารางที่ 4-5 ชีตความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย จำแนกตามอายุ พบว่า ทุกช่วงอายุมีระดับชีตความสามารถหลักโดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน และรายด้านพบว่า

ช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 32 ราย มีระดับชีตความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมา คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ตามลำดับ

ช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 17 ราย มีระดับชีตความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมา คือด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ตามลำดับ

ช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 21 ราย มีระดับชีตความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมา คือด้านการมุ่งเน้นเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ตามลำดับ

ช่วงอายุ 51-60 ปี จำนวน 15 ราย มีระดับชีตความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 รองลงมา คือด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ และความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านมุ่งเน้นเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา (N=85)

ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ	อนุปริญญา,ปวส. หรือ ปวช. (N=16)			ปริญญาตรี (N=61)			ปริญญาโท (N=8)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1. การมุ่งเน้นเป้าหมาย	4.43	0.38	มาก	4.11	0.45	มาก	4.02	0.63	มาก
2. การให้ความสำคัญต่อลูกค้า	4.45	0.46	มาก	4.26	0.49	มาก	3.75	0.74	มาก
3. จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ	4.48	0.69	มาก	4.18	0.49	มาก	4.03	0.86	มาก
4. การสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ	4.50	0.42	มากที่สุด	4.06	0.67	มาก	4.08	0.66	มาก
5. ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม	4.59	0.37	มากที่สุด	4.03	0.74	มาก	4.56	0.47	มากที่สุด
รวม	4.49	0.36	มาก	4.13	0.45	มาก	4.09	0.64	มาก

จากข้อมูลตามตาราง 11 ชัดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทุกระดับการศึกษา มีระดับขีดความสามารถหลักโดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน และรายด้าน พบว่า

ระดับการศึกษานุปริญญา, ปวส. หรือ ปวช. จำนวน 16 ราย มีระดับขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมา คือ ด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการมุ่งเน้นเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 61 ราย มีระดับขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมา คือ ด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ตามลำดับ

ระดับการศึกษานุปริญญาโท จำนวน 8 ราย มีระดับขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 รองลงมา คือ ด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบกิจการ (N=85)

ขีดความสามารถหลัก ของผู้ประกอบการ	ต่ำกว่า 1 ปี (N=3)			1-5 ปี (N=18)			6-10 ปี (N=30)			11-20 ปี (N=25)			21 ปีขึ้นไป (N=9)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1. การมุ่งเน้นเป้าหมาย	4.05	0.67	มาก	3.93	0.56	มาก	4.26	0.41	มาก	4.16	0.47	มาก	4.28	0.48	มาก
2. การให้ความสำคัญ ต่อลูกค้า	4.33	0.31	มาก	4.04	0.46	มาก	4.43	0.43	มาก	4.14	0.62	มาก	4.27	0.65	มาก
3. จรรยาบรรณในการ ประกอบธุรกิจ	4.25	0.49	มาก	4.17	0.69	มาก	4.29	0.41	มาก	4.20	0.69	มาก	4.22	0.65	มาก
4. การสร้างมาตรฐาน ด้านสินค้าและ บริการ	3.67	0.72	มาก	3.83	0.61	มาก	4.25	0.63	มาก	4.28	0.66	มาก	4.22	0.60	มาก
5. ความสามารถในการ สร้างนวัตกรรม	4.25	0.49	มาก	3.87	0.75	มาก	4.24	0.58	มาก	4.17	0.82	มาก	4.67	0.54	มากที่สุด
รวม	4.11	0.53	มาก	3.97	0.57	มาก	4.29	0.40	มาก	4.19	0.47	มาก	4.33	0.50	มาก

จากข้อมูลตามตาราง 12 ชี้ความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ทุกระยะเวลาในการประกอบกิจการ มีระดับชี้ความสามารถหลักโดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน และรายด้าน พบว่า

ระยะเวลาในการประกอบกิจการต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 3 ราย มีระดับชี้ความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 รองลงมา คือ ด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจและด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 1-5 ปี จำนวน 18 ราย มีระดับชี้ความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมา คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 6-10 ปี จำนวน 30 ราย มีระดับชี้ความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมา คือ ด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 11-20 ปี จำนวน 25 ราย มีระดับชี้ความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมา คือ ด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 9 ราย มีระดับชี้ความสามารถหลักอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 รองลงมา คือ ด้านการมุ่งเน้นเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจและการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ (N=85)

ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ	1,000,000-5,000,000 บาท (N=67)			6,000,000-10,000,000 บาท (N=15)			11,000,000 บาทขึ้นไป (N=3)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1. การมุ่งเน้นเป้าหมาย	4.08	0.48	มาก	4.37	0.31	มาก	4.82	0.63	มากที่สุด
2. การให้ความสำคัญต่อลูกค้า	4.18	0.53	มาก	4.43	0.47	มาก	4.83	0.64	มากที่สุด
3. จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ	4.11	0.59	มาก	4.70	0.27	มากที่สุด	4.50	0.54	มากที่สุด
4. การสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ	4.02	0.62	มาก	4.51	0.55	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม	4.20	0.69	มาก	3.93	0.72	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.12	0.49	มาก	4.39	0.29	มาก	4.83	0.36	มากที่สุด

จากข้อมูลตามตาราง 13 ชัดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย จำแนกตามเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกัน มีระดับขีดความสามารถหลักโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มากที่สุด และเมื่อดูรายด้าน พบว่า

เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ 1,000,000–5,000,000 บาท จำนวน 67 ราย มีระดับขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมา คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ตามลำดับ

เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ 6,000,000–10,000,000 บาท จำนวน 15 ราย มีระดับขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 รองลงมา คือ ด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการมุ่งเน้นเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ตามลำดับ

เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ 11,000,000 บาทขึ้นไป จำนวน 3 ราย มีระดับขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ และด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 รองลงมา คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ
 โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในด้านต่างๆ
 โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงาน
 อุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (N=85)

ขีดความสามารถทั่วไปของ ผู้ประกอบการ	เพศชาย (N=43)			เพศหญิง (N=42)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1. ความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.95	0.65	มาก	4.19	0.57	มาก
2. ความสามารถทางการตลาด	3.90	0.56	มาก	3.99	0.65	มาก
3. ความรู้ด้านการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	4.03	0.64	มาก	4.18	0.56	มาก
4. ความรู้ด้านการบริหารด้าน บัญชี และการเงิน	4.06	0.65	มาก	4.04	0.75	มาก
5. การสร้างเครือข่าย	3.77	0.84	มาก	3.84	0.67	มาก
6. การสื่อสาร	4.24	0.62	มาก	4.03	0.68	มาก
รวม	3.99	0.52	มาก	4.04	0.57	มาก

จากข้อมูลตามตาราง 14 ขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม
 เซรามิก จังหวัดลำปาง จำแนกตามเพศชายและหญิง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย เป็นเพศชาย
 จำนวน 43 ราย และเพศหญิงจำนวน 42 ราย พบว่ามีระดับขีดความสามารถทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับ
 มากเท่ากัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าเพศชายมีขีดความสามารถทั่วไปแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
 ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมาเป็นด้าน
 ความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดคือด้านการ
 สร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ตามลำดับ

เพศหญิงมีขีดความสามารถทั่วไปแต่ละด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับเพศชาย ซึ่ง
 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมา
 เป็นด้านความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือด้าน
 การสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ (N=85)

ขีดความสามารถทั่วไป ของผู้ประกอบการ	21 -30 ปี (N=32)			31 -40 ปี (N=17)			41 -50 ปี (N=21)			51 -60 ปี (N=15)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ									
1. ความรู้ด้านการบริหาร จัดการ	4.15	0.68	มาก	4.28	0.58	มาก	3.92	0.48	มาก	3.89	0.66	มาก
2. ความสามารถทาง การตลาด	4.05	0.54	มาก	4.33	0.61	มาก	3.68	0.45	มาก	3.64	0.66	มาก
3. ความรู้ด้านการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	4.17	0.73	มาก	4.15	0.66	มาก	4.01	0.52	มาก	4.03	0.27	มาก
4. ความรู้ด้านการบริหาร ด้านบัญชี และการเงิน	4.19	0.87	มาก	4.09	0.75	มาก	3.81	0.48	มาก	4.04	0.37	มาก
5. การสร้างเครือข่าย	3.97	0.72	มาก	3.98	0.61	มาก	3.63	0.50	มาก	3.51	1.12	มาก
6. การสื่อสาร	4.17	0.77	มาก	4.14	0.76	มาก	4.11	0.56	มาก	4.10	0.36	มาก
รวม	4.12	0.67	มาก	4.16	0.55	มาก	3.86	0.27	มาก	3.87	0.45	มาก

จากข้อมูลตามตาราง 15 ชีตความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย จำแนกตามอายุ พบว่า ทุกช่วงอายุมีระดับขีดความสามารถทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน และรายด้าน พบว่า

ช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 32 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมา คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ตามลำดับ

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ตามลำดับ

ช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 21 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมา คือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ตามลำดับ

ช่วงอายุ 51-60 ปี จำนวน 15 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมา คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา (N=85)

ขีดความสามารถทั่วไปของ ผู้ประกอบการ	อนุปริญญา, ปวส. หรือ ปวช. (N=16)			ปริญญาตรี (N=61)			ปริญญาโท (N=8)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1. ความรู้ด้านการบริหารจัดการ	4.48	0.57	มาก	3.95	0.61	มาก	4.17	0.47	มาก
2. ความสามารถทางการตลาด	4.25	0.67	มาก	3.83	0.59	มาก	4.23	0.25	มาก
3. ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากร มนุษย์	4.43	0.64	มาก	4.00	0.59	มาก	4.20	0.37	มาก
4. ความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน	4.46	0.62	มาก	3.94	0.72	มาก	4.05	0.23	มาก
5. การสร้างเครือข่าย	4.04	0.58	มาก	3.77	0.80	มาก	3.63	0.70	มาก
6. การสื่อสาร	4.29	0.69	มาก	4.06	0.65	มาก	4.44	0.54	มาก
รวม	4.32	0.55	มาก	3.93	0.54	มาก	4.12	0.26	มาก

จากข้อมูลตามตาราง 16 ชัดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทุกระดับการศึกษา มีระดับขีดความสามารถทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน และรายด้าน พบว่า

ระดับการศึกษานุปริญญา, ปวส.หรือ ปวช. จำนวน 16 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 รองลงมา คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 61 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมา คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ตามลำดับ

ระดับการศึกษاپริญญาโท จำนวน 8 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมา คือ ด้านความสามารถทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ตามลำดับ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบกิจการ (N=85)

ขีดความสามารถทั่วไป ของผู้ประกอบการ	ต่ำกว่า 1 ปี (N=3)			1-5 ปี (N=18)			6-10 ปี (N=30)			11-20 ปี (N=25)			21 ปีขึ้นไป (N=9)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1. ความรู้ด้านการบริหารจัดการ	4.00	0.00	มาก	3.99	0.66	มาก	3.93	0.61	มาก	4.30	0.54	มาก	4.09	0.81	มาก
2. ความสามารถทางการตลาด	4.00	0.00	มาก	3.93	0.60	มาก	3.84	0.65	มาก	4.05	0.54	มาก	4.02	0.77	มาก
3. ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.00	0.00	มาก	3.85	0.71	มาก	4.12	0.52	มาก	4.28	0.55	มาก	4.06	0.78	มาก
4. ความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชีและการเงิน	4.00	0.00	มาก	3.93	0.85	มาก	4.07	0.72	มาก	4.11	0.62	มาก	4.09	0.69	มาก
5. การสร้างเครือข่าย	3.67	0.72	มาก	4.05	0.41	มาก	3.82	1.02	มาก	3.64	0.46	มาก	3.81	1.02	มาก
6. การสื่อสาร	3.75	0.79	มาก	3.98	0.73	มาก	4.14	0.58	มาก	4.36	0.63	มาก	3.97	0.80	มาก
รวม	3.90	0.25	มาก	3.95	0.59	มาก	3.99	0.59	มาก	4.12	0.37	มาก	4.01	0.77	มาก

จากข้อมูลตามตาราง 17 ซึ่ขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ทุกระยะเวลาในการประกอบกิจการ มีระดับขีดความสามารถทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน และรายด้านพบว่า

ระยะเวลาในการประกอบกิจการต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 3 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารจัดการ ด้านความสามารถทางการตลาด ด้านความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 1-5 ปี จำนวน 18 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมา คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 6-10 ปี จำนวน 30 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมา คือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 11-20 ปี จำนวน 25 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 21 ปี ขึ้นไป จำนวน 9 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไป อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 รองลงมา คือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานชี้วัดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ (N=85)

ชี้วัดความสามารถทั่วไปของ ผู้ประกอบการ	1,000,000-5,000,000 บาท (N=67)			6,000,000-10,000,000 บาท (N=15)			11,000,000 บาทขึ้นไป (N=3)		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1. ความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.94	0.60	มาก	4.45	0.44	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ความสามารถทางการตลาด	3.87	0.58	มาก	4.06	0.59	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากร มนุษย์	3.98	0.58	มาก	4.50	0.49	มากที่สุด	4.80	0.78	มากที่สุด
4. ความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน	3.92	0.69	มาก	4.44	0.51	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การสร้างเครือข่าย	3.82	0.81	มาก	3.84	0.53	มาก	3.33	0.43	ปานกลาง
6. การสื่อสาร	4.04	0.64	มาก	4.38	0.60	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	3.93	0.54	มาก	4.28	0.39	มาก	4.69	0.20	มากที่สุด

จากข้อมูลตามตาราง 18 ชี้ความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง จากจำนวนผู้ประกอบการ 85 ราย จำแนกตามเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกัน มีระดับขีดความสามารถทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อดูรายด้านพบว่า

เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ 1,000,000 – 5,000,000 บาท จำนวน 67 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 รองลงมา คือ ด้านความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ

เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ 6,000,000 – 10,000,000 บาท จำนวน 15 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมา คือด้านความรู้ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ตามลำดับ

เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ 11,000,000 บาทขึ้นไป จำนวน 3 ราย มีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านความรู้ด้านการบริหารจัดการ ด้านความสามารถทางการตลาด ด้านความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน และด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 รองลงมา คือด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่มีผลต่อระดับขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไป

ตาราง 19 การเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่มีผลต่อระดับขีดความสามารถหลัก

ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ	ระยะเวลาในการประกอบกิจการ					F	Sig.
	ต่ำกว่า 1 ปี	1-5 ปี	6-10 ปี	11-20 ปี	21 ปี ขึ้นไป		
	(n=3) $\bar{X}$ S.D.	(n=18) $\bar{X}$ S.D.	(n=30) $\bar{X}$ S.D.	(n=25) $\bar{X}$ S.D.	(n=9) $\bar{X}$ S.D.		
การมุ่งเน้นเป้าหมาย	4.05 0.67	3.93 0.55	4.26 0.41	4.16 0.47	4.28 0.48	1.600	.182
การให้ความสำคัญต่อลูกค้า	4.33 0.31	4.04 0.46	4.43 0.43	4.14 0.62	4.27 0.65	1.932	.113
จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ	4.25 0.49	4.16 0.69	4.29 0.41	4.20 0.69	4.22 0.58	.150	.962
การสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ	3.67 0.72	3.83 0.61	4.25 0.63	4.28 0.66	4.22 0.60	2.089	.090
ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม	4.25 0.49	3.87 0.75	4.24 0.58	4.17 0.82	4.67 0.54	2.053	.095
รวม	4.11 0.53	3.97 0.57	4.29 0.40	4.19 0.48	4.33 0.50	1.585	.186

จากข้อมูลตามตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในภาพรวมกับระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .186 แสดงว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ค่า Sig. มีค่ามากกว่า .05 ในทุกด้าน แสดงว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 การเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่มีผลต่อระดับขีดความสามารถทั่วไป

ขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ	ระยะเวลาในการประกอบกิจการ					F	Sig.
	ต่ำกว่า 1 ปี	1-5ปี	6-10ปี	11-20ปี	21ปีขึ้นไป		
	(n=145)	(n=65)	(n=145)	(n=145)	(n=145)		
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.		
ความรู้ด้านการบริหารจัดการ	4.00	3.99	3.93	4.30	4.09	1.279	.285
	0.00	0.66	0.61	0.54	0.81		
ความสามารถทางการตลาด	4.00	3.93	3.84	4.04	4.02	.434	.784
	0.00	0.60	0.65	0.54	0.77		
ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.00	3.85	4.12	4.28	4.06	1.362	.255
	0.00	0.70	0.52	0.55	0.78		
ความรู้ด้านการบริหารด้านบัญชี และการเงิน	4.00	3.93	4.07	4.11	4.08	.185	.946
	0.00	0.85	0.72	0.62	0.69		
การสร้างเครือข่าย	3.67	4.05	3.82	3.64	3.81	.803	.527
	0.72	0.41	1.01	0.46	1.02		
การสื่อสาร	3.75	3.98	4.14	4.36	3.97	1.392	.244
	0.79	0.73	0.58	0.62	0.80		
รวม	3.90	3.95	3.99	4.12	4.00	.331	.857
	0.25	0.59	0.59	0.37	0.77		

จากข้อมูลตามตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกจังหวัดลำปางในภาพรวมกับระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .186 แสดงว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถทั่วไปในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ค่า Sig. มีค่ามากกว่า .05 ในทุกด้าน แสดงว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถทั่วไปที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

ผลการศึกษาสรุปว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบกิจการในช่วง 6-10 ปี นอกจากนี้ในส่วนของเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจตั้งแต่ 1,000,000-5,000,000บาท

2. ข้อมูลขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

2.1 ระดับขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาสรุปว่า ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมากเท่ากัน ทุกช่วงอายุแต่ละช่วงมีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ผู้ที่มีระยะเวลาประกอบกิจการหรือประสบการณ์ในธุรกิจ ตั้งแต่ 1-5 ปี ช่วง 6 - 10 ปี และช่วง 11 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก และทุกระดับการศึกษาพบว่า มีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก

2.2 ระดับขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาสรุปว่า ผู้ประกอบการมีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ในแต่ละทุกช่วงอายุส่วนใหญ่มีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก และผู้ที่มีระยะเวลาประกอบกิจการหรือประสบการณ์ในธุรกิจ ตั้งแต่ 1-5 ปี ช่วง 6-10 ปี และช่วง 11 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก และทุกระดับการศึกษาพบว่า มีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่มีผลต่อระดับขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไป

3.1 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในภาพรวมกับระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .186 แสดงว่า ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ค่า Sig. มีค่ามากกว่า .05 ในทุกด้าน แสดงว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ในภาพรวมกับระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .186 แสดงว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถทั่วไปในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ค่า Sig. มีค่ามากกว่า .05 ในทุกด้าน แสดงว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถทั่วไปที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ในด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม การมุ่งเน้นที่เป้าหมาย และการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สีชชา งามศิริ (2548) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาขีดความสามารถจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม กรณีศึกษาผู้ประกอบการสมุนไพรเวชสำอาง ในเขตจังหวัดชลบุรี พบว่า มีระดับขีดความสามารถหลักอยู่ในระดับมาก ในด้านความรู้ด้านคุณภาพ ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร จรรยาบรรณในวิชาชีพ ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ความมีใจรักในงานการผลิต และความสามารถในการสร้างนวัตกรรม และผู้ประกอบการในมุมมองของลูกค้ามีความจริงต่อลูกค้าทั้งด้านความรู้จริงด้านสมุนไพร และคุณภาพสินค้าและบริการ รวมไปถึงบรรจุภัณฑ์ และสื่อสารกับลูกค้า ควรมีการพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการในด้านต่างๆ เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า นอกจากนี้ยัง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งรัชชา เกณฑ์วิถิ (2548) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาขีดความสามารถจริงของผู้ประกอบการกิจการขนาดย่อมสตรีกับขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ใช้บริการ : กรณีศึกษากิจการรับเลี้ยงเด็กเล็กเอกชนในเขตจังหวัดระยอง พบว่า ขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการสตรีอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ทักษะคนที่ดีต่อเด็ก ความรู้ด้านโภชนาการ ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม การติดต่อสื่อสาร การสร้างเครือข่าย และสอดคล้องกับงานวิจัยของสราวุธ หนูนเงิน (2548) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทกิจการสถานประกอบการสปาในจังหวัดชลบุรี พบว่าผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักในระดับมาก ซึ่งด้านการให้ความสำคัญต่อลูกค้า ลูกค้าจะให้ความสำคัญกับการบริการเป็นอย่างมาก ผู้ประกอบการต้องมุ่งเน้นการให้ความสำคัญต่อลูกค้ามาเป็นอันดับแรก ได้ตระหนักถึงความสำคัญของลูกค้าในด้านบริการและประสิทธิภาพของสินค้าอย่างซื่อสัตย์และถูกต้อง มองลูกค้าเสมือนเป็นสมาชิกคนหนึ่งภายในครอบครัว และรองลงมาคือเรื่องจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจเป็นสิ่งที่สำคัญมาก การประกอบธุรกิจอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยตระหนักถึงคุณค่าที่ลูกค้าควรได้รับสูงสุด ไม่เอารัดเอาเปรียบลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับอาทิตย์ วุฒิกะโร (2543) เสนอว่า ลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จต้องมีคุณลักษณะต่างๆ ได้แก่ กล้าเสี่ยง มีความมุ่งมั่นในความสำเร็จ มีความผูกพันกับเป้าหมาย มีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น มีความสามารถในการเรียนรู้จากประสบการณ์และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มีความสามารถในการบริหาร

ส่วนขีดความสามารถทั่วไป ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ในด้านการสื่อสาร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการการบริหารด้านบัญชี และการเงินความสามารถทางการตลาดและการสร้างเครือข่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ศิริทรงสิริ (2550) ศึกษาเรื่อง การกำหนดขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการของบุคลากร : กรณีศึกษา บริษัท เอ็น เอส เค แบริ่งส์ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า ขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ ที่มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในตำแหน่งระดับบังคับบัญชา ได้แก่ การแก้ไขปัญหา การเป็นผู้นำและสร้างแรงบันดาลใจ การตัดสินใจ การมุ่งเน้นลูกค้า การพัฒนาบุคลากร การประสานความร่วมมือ ความสามารถที่จะทำงานได้แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่กดดัน และความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนตติ พุ่มพฤษย์ (2551) ศึกษาเรื่อง ขีดความสามารถของผู้ประกอบการบริษัทตัวแทนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ไอทีในเขตอำเภอเมือง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ซึ่งความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ความสามารถทางการตลาด ความรู้ด้านการ

บริหารทรัพยากรมนุษย์ ความรู้การบริหารด้านบัญชี และการเงิน การสร้างเครือข่าย และการสื่อสาร เพื่อให้การประกอบกิจการประสบความสำเร็จ ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญด้านการสื่อสาร ซึ่งถือว่าการสื่อสารเป็นคุณสมบัติที่ผู้ประกอบการสามารถสื่อสารข้อมูลซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลต่างๆ ถ่ายทอดความคิด ข้อมูล ข่าวสาร ได้อย่างชัดเจน และความสำคัญรองลงมาคือการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยให้ความสำคัญกับ การสรรหา คัดเลือก การพัฒนาและฝึกอบรม และการประเมินผลการปฏิบัติงานบุคลากรทุกฝ่ายในกิจการให้สามารถทำงานอย่างมีคุณค่าเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมาย และผลงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ดนัย เทียนพุด (2532) เสนอว่า ปัจจัยที่ประเมินความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ ความสามารถทางนวัตกรรม ความสามารถในการจัดการ ความสามารถในการวางแผน

จากผลการศึกษการเปรียบเทียบความแตกต่างขีดความสามารถหลักของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกจังหวัดลำปางในภาพรวมกับระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถหลักที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนตติ พุ่มพฤษ (2551) ศึกษาเรื่อง ขีดความสามารถของผู้ประกอบการบริษัทตัวแทนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ไอทีในเขตอำเภอเมือง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการบริษัทตัวแทนคอมพิวเตอร์และไอที โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความแตกต่างด้านเพศ อายุ ระยะเวลาการประกอบกิจการ และสาขาที่จบการศึกษา มีขีดความสามารถหลักในระดับมากไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษการเปรียบเทียบความแตกต่างขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกจังหวัดลำปางในภาพรวมกับระยะเวลาในการประกอบกิจการ พบว่า ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถทั่วไปในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันผู้ประกอบการมีขีดความสามารถทั่วไปที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนตติ พุ่มพฤษ (2551) ศึกษาเรื่อง ขีดความสามารถของผู้ประกอบการบริษัทตัวแทนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ไอทีในเขตอำเภอเมือง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ระดับขีดความสามารถทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความแตกต่างด้านเพศ อายุ สาขาที่

จบการศึกษา ระยะเวลาการประกอบกิจการ เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ มีขีดความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับมาก ไม่แตกต่างกัน

ข้อจำกัดในงานวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก ที่มุ่งศึกษาเฉพาะในส่วนของมุมมองของผู้ประกอบการในการประเมินขีดความสามารถของตัวเองเท่านั้น ดังนั้นผลที่ได้จากการศึกษาอาจจะแตกต่างจากความเป็นจริงที่เป็นอยู่ และผลที่ได้อาจแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีระดับขีดความสามารถอยู่ในระดับมากในทุกๆ ด้านของการประเมินตนเอง ประกอบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกยังไม่มีการศึกษาหรือทำวิจัยในเรื่องนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่สามารถทำการเปรียบเทียบผลการวิจัยที่ทำการศึกษามาได้ จึงอาจทำให้ผลการวิจัยแตกต่างจากความเป็นจริงที่เป็นอยู่ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถทั่วไปของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง พบประเด็นที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก และจากการทดสอบสมมติฐานงานวิจัยในด้านระยะเวลาในการประกอบกิจการกับขีดความสามารถนั้น พบว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการประกอบกิจการที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ให้ข้อเสนอแนะในภาพรวม ดังนี้

1. แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม เซรามิก จังหวัดลำปาง ด้านขีดความสามารถหลักนั้น มีดังนี้

1.1 ควรมุ่งเน้นด้านการสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ โดยที่ผู้ประกอบการควรได้รับการพัฒนาในด้านนี้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้า และเป็นเครื่องรับประกันคุณภาพของสินค้าและบริการ ทำให้ลูกค้าเกิดการซื้อซ้ำ ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับกิจการ

1.2 ผู้ประกอบการควรมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ในการควบคุมการผลิต ซึ่งจะช่วยให้มีการผลิตสินค้าได้จำนวนมากและรวดเร็วได้มาตรฐาน

1.3 ผู้ประกอบการควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และดูแลแนวโน้มของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

1.4 ผู้ประกอบการอาจทำการร่วมมือกับสถานประกอบการเซรามิกในท้องถิ่นที่อยู่ใกล้เคียงกัน เพื่อช่วยเหลือด้านการลดต้นทุนการผลิต

2. แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง ด้านขีดความสามารถทั่วไป มีดังนี้

2.1 ผู้ประกอบการควรพัฒนาด้านการสร้างเครือข่าย โดยที่ผู้ประกอบการควรมีการประสานงานกับหน่วยงานจากรัฐบาล หรือหน่วยงานท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาอุตสาหกรรม ตลอดจนส่งเสริมสิ่งที่ยังขาดอยู่ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต เป็นต้น

2.2 ผู้ประกอบการอาจมีการขยายตลาดโดยใช้ช่องทางการตลาดแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) มากขึ้น เพื่อสะดวกและง่ายต่อการติดต่อสื่อสาร

2.3 ศึกษาตลาดใหม่โดยการเข้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อออกแสดงสินค้าในตลาดทั้งในและนอกประเทศ

2.4 ศึกษาและหาตัวแทนในตลาดต่างประเทศ เพราะตัวแทนดังกล่าวจะเข้าใจและรู้ถึงพฤติกรรมของลูกค้าในประเทศนั้น ได้ดีกว่า

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในลักษณะนี้โดยขยายขอบเขตของประชากรให้กว้างขวางออกไปให้ครอบคลุมทุกกลุ่มในระดับประเทศ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ลึกลงไปเพื่อให้ทราบถึงขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก ที่จะนำไปใช้ในทางวิชาการต่อไป

2. เพื่อการกำหนดยุทธวิธีการพัฒนาผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับขีดความสามารถของผู้ประกอบการในมิติอื่นเพิ่มเติมอีก ได้แก่ การสร้างรูปแบบของผลิตภัณฑ์แบบใหม่ๆ การติดต่อ การค้า กับต่างประเทศ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2544. **SMEs สร้างไทยมั่นคง**. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
- _____. 2555. “คู่มือเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับผู้ประกอบการ SMEs : องค์ประกอบของ AEC Blueprint”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dip.go.th/Default.aspx?tabid=160> (7 ธันวาคม 2555).
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก. 2554. “สถานการณ์อุตสาหกรรมเซรามิกของประเทศไทย”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://ceramiccenter.dip.go.th/LinkClick.aspx%3Ffileticket%3DqHn4avqU%252F1A%253D%26tabid%3D36&rct=j&frm=1&q=&esrc=s&sa=U&ei=XL6TU7PXPNO9uAS1u4GQBQ&ved=0CE4QFjAJ&usg=AFQjCNFhTFFLPDtpVQmT3JUXRq3XlWqv3A> (11 กันยายน 2555).
- กิติมาพร ชูโชติ. 2544. “ภาวะผู้นำ = Leadership”. **วารสารเกษมบัณฑิต** 2, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 40-47.
- กীরติ ยศยิ่งยง. 2549. **ขีดความสามารถ**. กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี.
- คณิต พูนผล. 2547. **คู่มือเจ้าของกิจการ**. กรุงเทพฯ: ดีดี.
- ชนคดี พุ่มพฤษย์. 2551. **ขีดความสามารถของผู้ประกอบการบริษัทตัวแทนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ไอทีในเขตอำเภอเมือง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี**. ชลบุรี: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. 2547. **มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ**. กรุงเทพฯ: เอชอาร์ เซ็นเตอร์.
- दनัย เทียนพุด. 2532. “นักวิสาหกิจผู้ประกอบการในองค์กร”. **วารสารคลังสมอง** 77 (พฤศจิกายน): 72-75.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2540. **หลักการจัดการ**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนชัย ยมจินดา. 2540. **องค์กรและการจัดการ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธีรยุทธ วัฒนสุขโชค. 2542. “Entrepreneurship ภาวะเป็นฟางเส้นสุดท้ายของระบบเศรษฐกิจไทย”. **จุฬาลงกรณ์รัว** 12 (45): 1-9.
- บรรพต วีระสัย. 2524. **สังคมวิทยาการเมือง**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิตแก้ว. 2535. “การอ้างประชากรเพื่อใช้เป็นเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง”. **วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม** 3, 1 (กรกฎาคม): 22-24.

- ประณต บุญโต. 2553. **ศักยภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์**. ขอนแก่น: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปราณี กองทิพย์ และ มังกร ปุ่มกิ่ง. 2542. **หลักการจัดการ**. กรุงเทพฯ: พัฒนาวิชาการ.
- ปรีชา ทิวะหุต และ สุพชรา มั่นพลศรี. 2536. **คู่มือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม 2 ขยายสู่แนวทาง**. กรุงเทพฯ: สมิต.
- ปิยะชัย จันทรวงศ์ไพศาล. 2548. “การวิเคราะห์ Training Need บนพื้นฐานของ Competency”. **Quality 11, 88 (กุมภาพันธ์): 69-72**.
- ผุสดี รุนาคม. 2540. **การบริหารธุรกิจขนาดย่อม**. กรุงเทพฯ: พีสิกส์เซ็นเตอร์.
- พงษ์ศักดิ์ พรณัฐวุฒิ. 2543. “การนำ Competency สู่การปฏิบัติ”. **การบริหารคน 21, (เมษายน): 23-28**.
- พิทยา บวรวัฒนา. 2535. **รัฐประศาสนศาสตร์ ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พุทธศิริ ชันเจริญ. 2549. **การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับธุรกิจตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศด้วยใบตราส่งแบบอิเล็กทรอนิกส์**. ชลบุรี: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภารดี อนันต์นาวิ. 2549. “การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของนิสิตศรึระดับปริญญาโทสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา” **วารสารศึกษาศาสตร์ 17, 2(พฤศจิกายน 2548-มีนาคม 2549): 63-76**.
- รัตนา สิริพานิช. 2532. **สถิติเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2525. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุ่งรัชชา เกณฑ์วิถึ. 2548. **การศึกษาถึงขีดความสามารถจริงของผู้ประกอบการกิจการขนาดย่อม สตรีกับขีดความสามารถที่พึงประสงค์ของผู้ให้บริการ : กรณีศึกษากิจการรับเลี้ยงเด็กเล็กเอกชนในเขตจังหวัดระยอง**. ชลบุรี: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรงค์ศิริ ทรงศีล. 2550. **การกำหนดขีดความสามารถหลักและขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการของบุคลากร :กรณีศึกษา:บริษัท เอ็น เอสเค แบริงส์แอนด์แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด**. กรุงเทพฯ: สารนิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศรีทิพย์ วิฑูรธีรพงศ์. 2546. **การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก. 2555. “จำนวน โรงงานเซรามิกในภาคเหนือ”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา <http://www.ceramiccenter.dip.go.th/> (20 กันยายน 2555).

สมคิด จาตุศรีพิทักษ์. 2549. **ที่นี้ประเทศไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ.

สมคิด บางโม. 2553. **การเป็นผู้ประกอบการ = Entrepreneurship**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:

เอส เค บั๊คส์.

สมชาย หิรัญกิตติ และ ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2542. **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ:

ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

สมาคมเครื่องปั้นดินเผาลำปาง. 2555. “รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา <http://www.ceramiclampang.org/index.php?option=>

[com_contact&view=category&catid=56&Itemid=65&lang=th](http://www.ceramiclampang.org/index.php?option=com_contact&view=category&catid=56&Itemid=65&lang=th) (9 กันยายน 2555).

สภาอุตสาหกรรมประเทศไทย. 2554. **การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคม**

เศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก. กรุงเทพฯ: สภาอุตสาหกรรมประเทศไทย.

สราวุธ หนูนเงิน. 2548. **การศึกษาขีดความสามารถจริงกับความสามารถที่พึงประสงค์ของ**

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทกิจการสถานบริการสปา ใน

จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สาคร ประไพพงษ์, เอกชัย โอเจริญ, ชูฉันทน์ พานิชโยทัย, สุกัญญา อธิปอนันต์, พิชฎา อารยานุ

รักษ์, สำราญ สารบรรณ, จำลอง พุฒซ้อน, สนั่น สุขพอดิ, วิทยา อธิปอนันต์, มัลลิกา

เขียวหวาน, สุวคนธ์ รัตนชัยโรบล และ นันทา ดิงสมบัติยุทธ. 2546. การเพิ่มขีด

ความสามารถของชุมชนในการพึ่งพาตนเอง. น. 579-584. **ใน การประชุมทางวิชาการ**

ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 41. วันที่ 3-7 กุมภาพันธ์ 2546. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ลีชชา งามสิริ. 2548. **การศึกษาขีดความสามารถจริงกับความสามารถที่พึงประสงค์ของ**

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม กรณีศึกษาผู้ประกอบการสมุนไพรเวชสำอางในเขต

จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนทร อุจจ์ศรี, 2544. **ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดย่อมในการจัดจำหน่ายเมล็ดพันธุ์**

ข้าวโพด : กลยุทธ์ในการดำเนินงานและภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ.

กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. 2554. “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา <http://www.thai-aec.com/> (12 ตุลาคม 2555).

- อัญชลี รักจริยะธรรม. 2548. “ผู้ประกอบการคือใคร”. *มหาวิทยาลัยพายัพ* 17, 2: 29-37.
- อาทิตย์ วุฒิกะโร. 2543. “สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม”. *อุตสาหกรรมสาร* 43 (มีนาคม – เมษายน): 1-6.
- อุทิศ ศิริวรรณ. 2548. *รวมแนวคิดการจัดการสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- Benjamin, H. 1989. **Economic Development**. Revised Edition. New York: W.W. Norton.
- Boyatzis, R. E. 1982. **The Competent Manager**. New York: McGraw-Hill.
- Cattell, L. A. 1980. **Personality and Motivation : Structure and Measurement**. New York: Harper & Row.
- Green, P C. 1999. **Building Robust Competencies**. San Francisco: Jossey-Bass Ins.
- Kolter, P. 1997. **Marketing Management : Analysis, Planing, Implementation and Control**. New Jersey: Prentice – Hall.
- McClelland, D. C. 1961. **Competency**. USA.: Harvard University.
- McLagan, P. 1997. “Competencies: The next generation”. **Training and Development** 51, 5: 40-47.
- Nunnally, J. C. 1978. **Psychometric Theory**. 2nd ed. New York: McGraw – Hill.
- Prahalad, C. K. and G. Harmel. 1994. **Competence in Social Work Practice : A Practice Guide for Professionals**. London: Jessica Kingly.
- Positioning Magazine. 2555. “อุตสาหกรรมเซรามิก ปี’55: ได้รับแรงหนุนจากการซ่อมแซม”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.positioningmag.com/prnews/prnews.aspx?id=94224> (20 กันยายน 2555).
- Rissal, R. 1988. “A Study of the characteristics of entrepreneurs in Indonesia”. **Dissertation Abstract International** 49, 06: 1516-A.
- Rylatt, A. and K. Lohan. 1995. **Creating Training Miracle**. Sydney: Prentice Hall.
- Schumpeter, J. 1934. **The Theory of Economic Development**. Massachusetts, USA.: Harvard University Press.
- Taro Yamane. 1967. **Statistics : An Introductory Analysis**. New York: Harper and Rom.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ขีดความสามารถของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งรวมเรียกว่าขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และทั้งนี้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการดำเนินธุรกิจหรือการทำงานของท่าน แต่จะนำประโยชน์ในการปรับปรุง และเป็นแนวทางปฏิบัติด้านขีดความสามารถมาสู่ท่าน รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินธุรกิจของท่านให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ขีดความสามารถหลัก

ส่วนที่ 3 ขีดความสามารถทั่วไป

ส่วนที่ 1 ลักษณะเฉพาะบุคคล

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างหน้าคำตอบที่เลือก

1. เพศ

(1) ชาย

(2) หญิง

2. อายุ

(1) 21 -30 ปี

(2) 31 -40 ปี

(3) 41 -50 ปี

(4) 51 -60 ปี

3. ระดับการศึกษา

- (1) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- (2) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
- (3) อนุปริญญา, ปวส. หรือ ปวช.
- (4) ปริญญาตรี
- (5) ปริญญาโท
- (6) สูงกว่าปริญญาโท

4. ระยะเวลาในการประกอบกิจการ

- (1) ต่ำกว่า 1 ปี
- (2) 1 -5 ปี
- (3) 6 – 10 ปี
- (4) 11 – 20 ปี
- (5) 21 ปีขึ้นไป

5. เงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ

- (1) ต่ำกว่า 1,000,000 บาท
- (2) 1,000,000 – 5,000,000 บาท
- (3) 6,000,000 – 10,000,000 บาท
- (4) 11,000,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ชีตความสามารถหลัก

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความให้ชัดเจน และทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนนด้านขวามือที่ตรงกับขีดความสามารถของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ระดับคะแนน อธิบายค่าดังนี้

ระดับ 1	หมายถึง	ระดับขีดความสามารถน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	ระดับขีดความสามารถน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	ระดับขีดความสามารถปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	ระดับขีดความสามารถมาก
ระดับ 5	หมายถึง	ระดับขีดความสามารถมากที่สุด

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การมุ่งเน้นที่เป้าหมาย					
1. ท่านมีการวางแผน และกำหนดเป้าหมายของกิจการไว้อย่างเป็นรูปธรรม					
2. ท่านมีความคาดหวังว่าธุรกิจของท่านสามารถทำกำไรให้เพิ่มขึ้นทุกปี					
3. ท่านมีการตรวจสอบประสิทธิภาพภายในองค์กรเพื่อนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย					
4. ท่านมีการประเมินการทำงานของกิจการตามเป้าหมายที่คาดหวังทุกปี					
การให้ความสำคัญต่อลูกค้า					
1. ท่านตระหนักถึงประสิทธิภาพสูงสุดที่ลูกค้าจะได้รับสินค้าและบริการของท่าน					
2. ท่านคำนึงถึงความสัมพันธ์ทางการค้ากับลูกค้าให้เกิดขึ้นในระยะยาว					
3. ท่านมีลูกค้าประจำและบันทึกทะเบียนลูกค้าเก็บเป็นฐานข้อมูลอย่างดี					
4. ท่านให้ความสำคัญกับการตอบสนองที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก					

รายการ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. ท่านเชื่อว่าความพอใจสูงสุดของลูกค้า เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุด					
6. ท่านเปิดโอกาสให้ลูกค้าได้แสดงความคิดเห็นในทุกด้านของธุรกิจท่าน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น					
จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ					
1. ท่านต้องการความคิดเห็นหรือข้อร้องเรียนจากลูกค้าที่มีต่อสินค้า/บริการเพื่อนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น					
2. กิจกรรมของท่านไม่เป็นอันตรายต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมรอบข้าง					
3. ท่านรับคืนสินค้าที่ด้อยคุณภาพจากลูกค้า และมีกรรับประกันคุณภาพสินค้า					
4. ท่านให้ความช่วยเหลือแก่บุคลากร ในกิจการ เช่น ทุนการศึกษาบุตร, เงินช่วยเหลือค่าทำศพ					
การสร้างมาตรฐานด้านสินค้าและบริการ					
1. ท่านมีความรู้การปรับปรุง และแก้ไขปัญหาด้านมาตรฐาน และการรับรองคุณภาพสินค้า					
2. ท่านมีการเก็บบันทึกข้อมูลด้านสินค้าเป็นอย่างดีกรณีเกิดปัญหาด้านคุณภาพสินค้า					
3. ท่านยอมรับข้อผิดพลาดจากสินค้าและบริการและพร้อมแก้ไขทันทีเมื่อลูกค้าแจ้งปัญหามายังท่าน					
ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม					
1. ท่านสามารถสร้างเอกลักษณ์ของสินค้าและบริการด้านคุณสมบัติให้มีความแตกต่างจากคู่แข่ง					
2. ท่านนำเอาความต้องการของลูกค้ามาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์สินค้าและผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น					
3. ท่านเชื่อว่าผลิตภัณฑ์และสินค้าเซรามิกที่มีชื่อเสียงนั้น เกิดขึ้นจากการพัฒนาด้านนวัตกรรม					
4. ท่านมีสินค้าและผลิตภัณฑ์เซรามิกบางประเภทที่เป็นเอกลักษณ์ และคู่แข่งไม่สามารถลอกเลียนแบบได้					

ส่วนที่ 3 ซัดความสามารถทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความให้ชัดเจน และทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนนด้านขวามือที่ตรงกับขีดความสามารถของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ความรู้ด้านการบริหารจัดการ					
1. ท่านแสวงหาความรู้ใหม่ มาพัฒนาองค์กรธุรกิจของท่านอยู่ตลอดเวลา					
2. ท่านมีการวางแผนและจัดฟังก์ชันธุรกิจของท่านอย่างเหมาะสม					
3. ท่านสามารถจัดสภาพแวดล้อมให้แก่บุคลากรได้เหมาะสมกับการทำงาน					
4. ท่านมีการกำหนดแผนฉุกเฉินไว้ล่วงหน้า เพื่อแก้ปัญหาเมื่อธุรกิจประสบปัญหา					
5. ท่านเข้าใจวิธีการจัดเก็บและควบคุมสินค้าคงคลังเป็นอย่างดี					
6. ท่านมีการสร้างมาตรฐานวัดผลการทำงานของทุกฝ่าย เพื่อใช้กำหนดมาตรฐานของการดำเนินกิจการ					
ความสามารถทางการตลาด					
1. ท่านเป็นผู้นำและริเริ่มจำหน่ายสินค้า/ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ตามแนวโน้มของตลาดเซรามิกอยู่เสมอ					
2. ท่านวางแผนประชาสัมพันธ์สินค้า/ผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง					
3. ท่านมีความเข้าใจในความต้องการของลูกค้าเป้าหมายเป็นอย่างดี					
4. ท่านสามารถสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า/ผลิตภัณฑ์ได้อย่างแตกต่าง					
5. ท่านสามารถส่งมอบสินค้าหรือบริการให้ถึงมือลูกค้าได้ตรงเวลา					
ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์					
1. ท่านตัดสินใจเลือกบุคลากรเข้าทำงานส่วนหนึ่งจาก ทักษะความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านเซรามิก					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
2. ท่านมีการให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่พนักงานใหม่					
3. ท่านอบรมและพัฒนาบุคลากรในธุรกิจของท่านให้เกิดทักษะ ความรู้ ความสามารถที่เพียงพอ					
4. ท่านสร้างความมั่นคงให้แก่บุคลากรในด้านการจ้างงานและสวัสดิการ					
5. ท่านมีการประเมินผลการทำงานของบุคลากรและให้รางวัลแก่พนักงานที่มีผลการดำเนินงานดีเด่น					
ความรู้การบริหารด้านบัญชี และการเงิน					
1. ท่านมีความเข้าใจด้านบัญชี การเงิน สามารถอ่านงบการเงินได้					
2. ท่านมีการวางแผนการเงิน การบัญชีของกิจการที่ดี					
3. ท่านสามารถบริหารด้านบัญชีและการเงินได้ด้วยตนเอง					
4. ท่านมีการทบทวน และตรวจสอบด้านบัญชี และการเงินของกิจการอย่างสม่ำเสมอ					
5. ท่านเลือกใช้ซอฟต์แวร์เข้ามาจัดการด้านบัญชี และการเงินได้เป็นอย่างดี					
การสร้างเครือข่าย					
1. ท่านมีการสร้างความสัมพันธ์กับธุรกิจอื่นในลักษณะการร่วมค้า					
2. ท่านรู้จักคู่แข่งกัน เพื่อสร้างประโยชน์ทางการค้าร่วมกัน					
3. ท่านเลือกทำการค้ากับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการซื้อขาย และสร้างเครือข่าย					
การสื่อสาร					
1. ท่านสามารถอธิบายคุณสมบัติของสินค้าและผลิตภัณฑ์เป็นภาษาต่างประเทศได้					
2. ท่านใช้งานโทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือ โทรสาร เพื่อติดต่อธุรกิจอยู่เสมอ					
3. ท่านมี e-mail address ส่วนตัว และใช้งานเพื่อรับ-ส่งข้อมูลได้เป็นอย่างดี					
4. ท่านมีการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางดำเนินธุรกิจ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูง
นางสาวคามเดือน อินตะชะ

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นางสาวคามเดือน อินตะชะ
เกิดเมื่อ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2529
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2548 ปริญญาตรี สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์
วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง จังหวัดลำปาง

